EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 28.10.2014
COM(2014) 670 final

2014/0311 (NLE)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fastsættelse for 2015 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fartøjer i visse andre farvande og om ophævelse af Rådets forordning (EU) nr. 779/2014

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Begrundelse og formål

Meningen med enhver forordning om fastsættelse af fiskerimuligheder er at begrænse udnyttelsen af bestandene til niveauer, som er i overensstemmelse med de overordnede mål for den fælles fiskeripolitik. I denne forbindelse er det Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik (grundforordningen for den fælles fiskeripolitik), der fastlægger målene for de årlige forslag om fangst- og fiskeriindsatsbegrænsninger for at sikre, at Unionens fiskeri er miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtigt.

Fiskerimulighederne fastsættes inden for rammerne af en årlig forvaltningsprocedure (hvert andet år, hvis der er tale om dybhavsbestande). Dette udelukker dog ikke, at der også indføres langsigtede forvaltningsstrategier. Unionen har gjort gode fremskridt på dette område, og der findes nu flerårige forvaltningsplaner for vigtige bestande af kommerciel interesse. De årlige TAC'er og indsatslofter skal fastsættes i overensstemmelse med disse planer.

Anvendelsesområde

Dette forslag indeholder fiskerimuligheder, som Unionen fastsætter uafhængigt af andre. Det indeholder desuden fiskerimuligheder, som er resultatet af foranstaltninger, der er godkendt inden for rammerne af multi- eller bilaterale aftaler eller procedurer. I disse tilfælde handler Unionen på grundlag af en holdning, som bygger på dens egne politikmål såvel som videnskabelig rådgivning. Resultatet af sådanne forhandlinger indebærer, at Unionen indvilger i at påtage sig forpligtelser over for tredjeparter. Unionen har ingen substantiel skønsbeføjelse ud over fordelingen internt blandt medlemsstaterne, når sådanne afgørelser gennemføres i EU-retten, dvs. ved dette forslag. Ved den interne fordeling finder princippet om relativ stabilitet anvendelse.

Dette forslag omfatter derfor foruden bestande, som Unionen træffer autonome afgørelser om:

- fælles bestande, dvs. bestande i Nordsøen og Skagerrak, der forvaltes i fællesskab med Norge, eller som forvaltes inden for rammerne af kyststatsaftaler under Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEACF)
- fiskerimuligheder, der følger af aftaler, som er indgået inden for rammerne af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er).

Nogle af fiskerimulighederne i dette forslag er anført som "pm" (pro memoria). Dette skyldes, at enten:

– vil rådgivningen om visse bestande ikke foreligge på det tidspunkt, hvor forslaget forventes klar til vedtagelse eller

– også foreligger visse fangstbegrænsninger og andre henstillinger fra de relevante regionale fiskeriforvaltningsorganisationer først efter disse organisationers årsmøder, eller

– også foreligger der endnu ingen tal for bestande i grønlandske farvande, fælles bestande, og bestande, der udveksles med Norge og andre tredjelande, fordi samrådene med disse lande først afsluttes i november og december 2014.

Der foreslås en række nye foranstaltninger, som tager sigte på at beskytte bestanden af havbars i det nordøstlige Atlanterhav. I juni 2014 offentliggjorde Det Internationale

Havundersøgelsesråd (ICES) videnskabelig rådgivning om denne bestand, som har været i stærk tilbagegang siden 2012. Dertil kommer, at de gældende nationale foranstaltninger til beskyttelse af havbars ifølge Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) generelt har vist sig at være ineffektive. Havbars er en langsomt voksende art, som bliver sent kønsmoden. Fiskeridødeligheden for denne art er i øjeblikket fire gang så høj, som hvis den blev befisket efter princippet om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY). Eftersom bestanden af havbars er i så dårlig en tilstand, at den kan være tæt på at kollapse, foreslås fiskerimulighederne i form af fiskeriindsats og fangstbegrænsninger, som bør være rettet mod de vigtigste årsager til fiskeridødeligheden, nemlig flydetrawl og rekreativt fiskeri. Forslaget til forordning er derfor udbygget med et bilag IIE, som skal udfyldes med oplysninger fra medlemsstaterne.

Endelig skal det nævnes, at STECF i 2014 har vurderet forvaltningsforanstaltningerne for ansjos i Biscayabugten. STECF konkluderer, at hvis forvaltningsperioden ændres til at følge kalenderåret (januar-december), vil det mindske risikoen for, at bestandens biomasse falder til under sikre niveauer, betragteligt, og føre til lidt større og mere stabile fangster, end hvis man beholder den aktuelle forvaltningsperiode, som løber fra juli til juni. Uden at dette berører foranstaltninger, som skal træffes i forbindelse med kommende forvaltningsplaner, har de berørte parter efter samråd med Spanien, Frankrig og Det Rådgivende Råd for de Sydvestlige Farvande (SWWAC) angivet, at de foretrak en TAC for ansjos for kalenderåret 2015, som er fastsat efter en særlig metode for fastsættelse af TAC'er, som STECF har vurderet, og som indebærer en risiko for kollaps på mindre end 5 %. Hvis man følger kalenderåret - ligesom for de fleste andre TAC'er i Atlanterhavet - vil det også reducere den administrative byrde, der er forbundet med forvaltningen af denne bestand. Rådets forordning (EU) nr. 779/2014[1] bør derfor ophæves, og der bør samtidig indføres en ny TAC for ansjosbestanden i Biscayabugten for 2015, som i forslaget til forordning vil blive anført som "pm", indtil den fornødne videnskabelige rådgivning foreligger i december 2014.

Oversigt over bestandene

Kommissionen har som sædvanlig vurderet de forhold, som der skal tages hensyn til i forbindelse med forslaget til fiskerimuligheder ved hjælp af sin årlige kommissionsmeddelelse vedrørende høring om fiskerimulighederne (COM(2014) 388 final - i det følgende benævnt "meddelelsen"). Meddelelsen indeholder en oversigt over bestandenes tilstand, som er udarbejdet på grundlag af den videnskabelige rådgivning fra 2013. På den positive side fremgår det af meddelelsen, at blandt de bestande, som der foreligger en fuldstændig analyse af, er andelen af bestande, som overfiskes, faldet fra 86 % i 2009 til 41 % i 2014. Der er dog observeret nogle tendenser, som giver årsag til bekymring. F.eks. er antallet af bestande, som er omfattet af rådgivning om at reducere fangsterne mest muligt, steget.

Efter anmodning fra Kommissionen forelagde Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) i juli sin årlige rådgivning vedrørende størstedelen af de fiskebestande, der er omfattet af nærværende forslag. ICES har taget hensyn til de retningslinjer, som Kommissionen har forelagt i sin meddelelse. STECF har på sit plenarmøde i sommer og på møder i en ekspertarbejdsgruppe foretaget en fornyet gennemgang af denne rådgivning.

Den videnskabelige rådgivning fra disse to organisationer er i høj grad afhængig af, at der indberettes data. Det er således kun muligt at foretage en dækkende vurdering af de bestande, som der foreligger tilstrækkelige og pålidelige data om, så der kan udarbejdes overslag over bestandenes størrelse og prognoser for, hvordan de vil reagere på de forskellige udnyttelsesscenarier (dette kaldes "fangstmulighedstabeller"). Når der foreligger

[1] EUT L 212 af 18.7.2014, s. 3.

tilstrækkelige data, kan de videnskabelige organer udarbejde overslag over de justeringer af fiskerimulighederne, der skal foretages for at få bestanden til at frembringe det maksimale bæredygtige udbytte (MSY). Rådgivningen omtales herefter som "MSY-rådgivning". I andre tilfælde forlader de videnskabelige organer sig på forsigtighedsprincippet, når de udarbejder anbefalinger om, hvilket niveau fiskerimulighederne bør fastsættes på. Den metode, som ICES anvender i denne forbindelse, er beskrevet i offentliggjorte ICES-dokumenter vedrørende implementeringen af rådgivning om bestande, som der foreligger begrænsede oplysninger om[2].

Hovedgruppen af de foreslåede TAC'er er angivet i bilag IA. Dette bilag omfatter 151 TAC'er for bestande i Skagerrak, Kattegat, ICES-underområde I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII og XIV, EU-farvande i CECAF og Fransk Guyanas Farvande. Heraf er 12 TAC'er omfattet af MSY-rådgivning. For de øvrige gælder følgende:

- 12 TAC'er foreslås fastsat, således at de er i overensstemmelse med langsigtede forvaltningsplaner, dvs. planer, der er opstillet i henhold til specifikke gældende forordninger henhørende under den fælles fiskeripolitik, endnu ikke vedtagne kommissionsforslag til forvaltningsplaner eller forvaltningsstrategier, der er foreslået af de rådgivende råd, og som de videnskabelige organer har vurderet som værende i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet.
- 47 af TAC'erne vedrører bestande, som der ikke foreligger tilstrækkelige oplysninger om og derfor heller ikke en fuldstændig vurdering af. Heraf er der 26 TAC'er, som foreslås på samme niveau som i 2014, hvilket er i tråd med en fælleserklæring fra Rådet og Kommissionen, ifølge hvilken fiskerimulighederne skal opretholdes på et stabilt niveau, medmindre der foreligger videnskabelig rådgivning, som viser, at bestandssituationen forringes. Begrundelsen herfor er, at de fleste af disse bestande udgør bifangster i blandet fiskeri, og at ændringer af TAC'erne ikke har nogen reel indvirkning på bestandssituationen, mens gentagne reduktioner af TAC'en kan føre til udsmid for at regulere fangstmængderne.
- De resterende TAC'er er på dette stadium angivet som "pm" (pro memoria), fordi den relevante videnskabelige rådgivning endnu ikke foreligger, der mangler yderligere socioøkonomiske oplysninger eller man afventer resultaterne af internationale forhandlinger eller aftaler, som henholdsvis afsluttes eller indgås senere på året (dvs. møder i RFFO'er). For disse bestande skal forslaget ajourføres, når de relevante oplysninger og den ventede rådgivning foreligger.

Alle de foreslåede fiskerimuligheder er i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning om bestandenes tilstand, som Kommissionen har fået forelagt, og som den har anvendt som beskrevet i meddelelsen.

Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

De foreslåede foranstaltninger er udarbejdet i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitiks mål og regler og er i overensstemmelse med EU's politik for bæredygtig udvikling.

[2] Se navnlig dokumentet "General Context of ICES Advice" på følgende websted: http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2014/2014/1.2_Advice_basis_2014.pdf

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Høring af interesserede parter

a) Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes overordnede profil

Kommissionen har hørt interesserede parter, navnlig gennem de rådgivende råd, og medlemsstaterne om den foreslåede tilgang til de forskellige forslag om fiskerimuligheder på grundlag af sin høring om fiskerimuligheder for 2015.

Kommissionen har desuden fulgt retningslinjerne i sin meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om forbedret samråd om EF's fiskeriforvaltning (KOM(2006) 246 endelig), som beskriver principperne for den såkaldte frontloading-procedure.

Derudover afholdt Kommissionen et arrangement for interesserede parter den 26. september 2013, hvor resultaterne af den videnskabelige rådgivning og de væsentligste følger blev fremlagt og drøftet.

b) Sammenfatning af svarene og af, hvordan der er taget hensyn til dem

Reaktionen på Kommissionens meddelelse om fiskerimuligheder som nævnt ovenfor afspejler medlemsstaternes og de interesserede parters synspunkter om Kommissionens evaluering af ressourcernes tilstand og af, hvordan man kan sikre en passende forvaltning.

Det Rådgivende Råd for Pelagiske Bestande (PELAC) havde f.eks. håbet, at der ville ske fremskridt i vedtagelsen af flerårige forvaltningsplaner. Det bemærkede også, at inddragelsen af lande uden for EU kan komplicere processen. PELAC opfordrede også Kommissionen til at tage den plan, som den har udarbejdet for sild i Det Keltiske Hav, med i betragtning, når den fremsætter forslag om TAC for 2015. PELAC gav udtryk for bekymring over det faktum, at Kommissionen ikke udtaler sig klart om, hvordan man i visse berettigede tilfælde vil bære sig ad med at forlænge fristen for målet om maksimalt bæredygtigt udbytte i tiden efter 2015, dvs. hvem skal forelægge bevis for behovet for en forlængelse, og hvordan skal proceduren foregå. Hvad angår landingsforpligtelsen for det pelagiske fiskeri, som træder i kraft den 1. januar 2015, beklagede PELAG manglen på detaljer i Kommissionens meddelelse om, hvordan TAC-justeringerne vil blive foretaget med henblik på at integrere forbuddet mod udsmid.

Det Rådgivende Råd for de Sydvestlige Farvande (SWWAC) gav udtryk for tilfredshed med klarheden i meddelelsen, navnlig beskrivelsen af den metode, som Kommissionen har lagt til grund for de foreslåede TAC-niveauer for næste år. SWWAC mindede om, at opfølgningen på MSY-niveauerne i de fleste tilfælde skulle ske på grundlag af fiskeridødelighedsindikatorer snarere end biomasseindikatorer. SWWAC udpegede tunge i Biscayabugten og sydlig kulmule som bestande, som man muligvis ikke vil kunne nå MSY-målet for i 2015, når man tager rådgivningen fra ICES om disse to bestande i betragtning. Rådet erkendte dog, at det ikke havde udarbejdet en metode til vurdering af, hvor længe efter 2015 målet om MSY kan udsættes som følge af de socio-økonomiske virkninger. SWWAC henstillede også til, at de foreslåede TAC'er fastsættes under hensyntagen til landingsforpligtelsen. Når det gælder landingsforpligtelsen mener Det Rådgivende Råd for de Nordvestlige Farvande (NWWAC), at beslutninger om kvotejusteringer bør træffes under anvendelse af de bedste tilgængelige videnskabelige oplysninger. Sådanne justeringer må dog ikke være til hinder for realiseringen den fælles fiskeripolitiks MSY-mål. Det Rådgivende Råd gjorde også opmærksom på, at det i forbindelse med fastsættelsen af fiskerimuligheder er nødvendigt at tage hensyn til de økonomiske virkninger. Det fremhævede ligeledes behovet for at udarbejde forvaltningsplaner, hvilket det ville inkludere i sit eget arbejdsprogram. NWWAC henstillede

også, at der foretages omfattende høringer, før der træffes beslutninger om gennemførelsen af rådgivning om blandet fiskeri.

Ekspertbistand

Hvad angår den anvendte metode, har Kommissionen som allerede nævnt hørt Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) og Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF). Rådgivning fra ICES udarbejdes på grundlag af rådgivningsrammer, der er udviklet af organisationens ekspertgrupper og beslutningsorganer, og som forelægges i overensstemmelse med det aftalememorandum, der er indgået med Kommissionen. STECF udarbejder sin rådgivning på grundlag af mandater fra Kommissionen.

Det endelige mål er at genoprette bestandene til og opretholde dem på et niveau, som giver det maksimale bæredygtige udbytte (MSY). Dette mål er udtrykkeligt fastsat i den nye grundforordning for den fælles fiskeripolitik, nemlig artikel 2, stk. 2, som har følgende ordlyd: "[...] *skal udnyttelsesgraden for det maksimale bæredygtige udbytte, hvor det er muligt, nås inden udgangen af 2015* [...] *senest inden udgangen af 2020 for alle bestande".* Dette afspejler det tilsagn, som EU har afgivet i forbindelse tiltrædelsen af konklusionerne af verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg i 2002 og den tilhørende gennemførelsesplan. Som allerede nævnt foreligger der for nogle bestande faktisk oplysninger om det maksimale bæredygtige udbytte. Herunder hører de med hensyn til fangstmængde og handelsværdi meget vigtige bestande som kulmule, torsk, havtaske, tunge, glashvarre, kuller og jomfruhummer.

For at realisere MSY-målet kan det i nogle tilfælde være nødvendigt med en reduktion af fiskeridødeligheden og/eller en reduktion af fangsterne. Derfor anvendes der i dette forslag MSY-rådgivning, hvor sådan rådgivning foreligger. I de tilfælde, hvor TAC'en er foreslået på grundlag af MSY-rådgivning, svarer TAC'en til det niveau, som ifølge nævnte rådgivning sikrer realiseringen af MSY-målet i 2015, hvilket er i overensstemmelse målene i den fælles fiskeripolitik. Denne strategi følger principperne i meddelelsen om fiskerimuligheder for 2015.

Når det gælder de bestande, som der ikke foreligger tilstrækkelige oplysninger om, vil de rådgivende videnskabelige organer anbefale, om fangsterne bør reduceres, stabiliseres eller forøges. ICES-rådgivning har i mange tilfælde givet kvantitative retningslinjer om sådanne variationer, hvorved der af forsigtighedsgrunde gælder en højstegrænse på +/- 20 % for forhøjelse eller nedsættelse af fangsten fra det ene år til det andet. Denne vejledning er blevet anvendt som grundlag for fastsættelsen af de foreslåede TAC'er. I de tilfælde, hvor der ikke foreligger videnskabelig rådgivning, er forsigtighedstilgangen blevet fulgt, dvs. præventive nedsættelser af TAC'erne med 20 %.

For nogle bestande (hovedsagelig vidt udbredte bestande, hajer og rokker) forelægges rådgivningen i efteråret. Nærværende forslag vil derfor eventuelt skulle ajourføres, når omtalte rådgivning er modtaget. Endelig vil rådgivningen som nævnt ovenfor blive anvendt til at implementere de godkendte forvaltningsplaner.

STECF bekræfter dette og har i nogle tilfælde videreudviklet rådgivningen fra ICES.

Tiltag til at gøre ekspertrådgivningen offentligt tilgængelig

Alle rapporter fra STECF findes på DG MARE's webside. Alle ICES-rapporter findes på ICES-websiden.

Konsekvensanalyse

Anvendelsesområdet for forordningen om fiskerimuligheder er nøje afgrænset i traktatens artikel 43, stk. 3.

Unionen har vedtaget en række flerårige forvaltningsplaner for bestande af central økonomisk betydning, herunder for kulmule, torsk, tunge, rødspætte, jomfruhummer m.fl. For sådanne planer gælder der et krav om, at der foretages en konsekvensanalyse, inden de vedtages. Når planerne er trådt i kraft, fastlægger disse de TAC- og indsatsniveauer for det givne år, der skal til for at opfylde deres langsigtede mål. Kommissionen er forpligtet til at foreslå fiskerimuligheder, der er i overensstemmelse med planerne, så længe planerne er gyldige og i kraft. Derfor er mange af de vigtige fiskerimuligheder i forslaget resultatet af den specifikke konsekvensanalyse, som udføres for den plan, de bygger på.

Når det gælder de øvrige fiskerimuligheder tager forslaget - også selv om der måske ikke er vedtaget flerårige forvaltningsplaner - sigte på at undgå kortsigtede strategier og i stedet støtte beslutninger, der sikrer bæredygtigheden på lang sigt, idet der tages hensyn til de berørte parters og de rådgivende råds initiativer, hvis disse er godkendt af ICES eller/og STECF. Kommissionens forslag til en reform af den fælles fiskeripolitik blev, som det sig hør og bør, udarbejdet på grundlag af en konsekvensanalyse (SEC(2011) 891) i forbindelse med hvilken MSY-målet blev analyseret. I konsekvensanalysen identificeres dette mål som en nødvendig betingelse for, at der kan opnås miljømæssig, økonomisk og social bæredygtighed. Lovgiverne har accepteret grundtanken bag Kommissionens reformforslag og nåede i juni sidste år til en politisk aftale om, at MSY-målet skal være udtrykkeligt lovfæstet og være bindende.

Når det gælder de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers fiskerimuligheder og bestande, som deles med tredjelande, gennemfører dette forslag i alt væsentligt internationalt aftale foranstaltninger. Eventuelle elementer af relevans for vurderingen af mulige konsekvenser for fiskerimulighederne er behandlet i forbindelse med forberedelsen og gennemførelsen af internationale forhandlinger, inden for rammerne af hvilke Unionens fiskerimuligheder er aftalt med tredjeparter.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Retsgrundlag

Dette forslags retsgrundlag er artikel 43, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Unionens forpligtelser, når det gælder bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer, følger af forpligtelserne i henhold til artikel 2 i den fælles fiskeripolitiks grundforordning.

Resumé af forslaget

I forslaget fastlægges fangst- og indsatsbegrænsningerne for EU-fiskeriet med henblik på at nå den fælles fiskeripolitiks mål om at sikre fiskeri på niveauer, som er miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtige.

Anvendelse

Bestemmelserne på det område, som forslaget vedrører, gælder indtil den 31. december 2015, med undtagelse af visse bestemmelser om fiskeriindsatsbegrænsninger, som gælder indtil 31. januar 2016 og visse TAC'er med specifikke sæsonbestemte perioder, eller som er resultatet af bestemte sæsonprægede karakteristika gældende for RFFO'ernes bestande.

Nærhedsprincippet

Unionen har enekompetence på det område, som forslaget vedrører, jf. artikel 3, stk. 1, litra d), i traktaten. Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende grunde: Den fælles fiskeripolitik er en fælles politik. I henhold til artikel 43, stk. 3, i traktaten skal Rådet vedtage de foranstaltninger, der tager sigte på at fastsætte og fordele fiskerimulighederne.

Den foreslåede rådsforordning fordeler fiskerimulighederne mellem medlemsstaterne. Det står medlemsstaterne frit at tildele sådanne fiskerimuligheder til regioner eller operatører efter eget skøn, jf. artikel 16 og 17 i forordning (EU) nr.1380/2013. Medlemsstaterne har således rige muligheder for at selv at bestemme, hvilken social/økonomisk model de vil anvende i forbindelse med udnyttelsen af de tildelte fiskerimuligheder.

Forslaget har ingen nye finansielle virkninger for medlemsstaterne. Denne forordning vedtages af Rådet hvert år, og de offentlige og private midler til gennemførelse af den foreligger allerede.

Reguleringsmiddel/reguleringsform

Foreslået reguleringsmiddel: en forordning.

Landingsforpligtelsen som indført ved forordning (EU) nr. 1380/2013

Den nye grundforordning gældende for den fælles fiskeripolitik (forordning (EU) nr. 1380/2013) trådte i kraft i 2014. Den landingsforpligtelse, som indføres ved nævnte forordning, træder i kraft gradvis i perioden fra 2015 til 2019. I 2019 skal alle bestande, som der er fastsat TAC for, være omfattet af landingsforpligtelsen.

I overgangsperioden skal fisk, som der er fastsat TAC'er for, imidlertid kun landes, hvis de er fanget (enten som målart eller som bifangst) i fiskerier efter visse arter i bestemte områder.

Begrebet "bestand, som der er fastsat TAC for" og "fiskeri", passer dog ikke sammen. Derfor vil fangster, der er taget af bestande i Atlanterhavet og Nordsøen, som er omfattet af denne forordning, kun være underlagt landingsforpligtelsen, hvis de er fanget i fiskeri til industriformål og i fiskeri efter makrel, sild, hestemakrel, blåhvilling, havgalt, ansjos, guldlaks, brisling, sardin, almindelig tun, sværdfisk, hvid tun, storøjet tun og blå og hvid marlin[3].

Med indførelsen af landingsforpligtelsen skal de foreslåede fiskerimuligheder desuden i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013 i stedet for at afspejle landingerne nu afspejle fangsterne. Dette skal foregå på grundlag af den videnskabelige rådgivning, som er modtaget for fiskebestandene i de fiskerier, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, i den nye grundforordning om den fælles fiskeripolitik. Fiskerimulighederne bør også fastsættes i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, (som henviser til princippet om relativ stabilitet), og artikel 16, stk. 4, (som henviser til den fælles fiskeripolitiks mål og reglerne i de flerårige planer).

Landingsforpligtelsen har direkte indvirkning på de bevarelsesmål, der er knyttet til flere af TAC'erne i de foreslåede fiskerimuligheder. Der er tale om TAC'erne for Elasmobranchii,

[3] Artikel 15, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

dvs. hajer og rokker, hvis bevarelsesstatus er dårlig. TAC'erne har været sat til nul i mange år for at undgå, at det fiskes efter disse arter i de relevante områder. Til disse nul-TAC'er var der knyttet bestemmelser, som pålagde fiskere at smide disse arter ud igen på grund af deres høje overlevelsesrate i tilfælde af udsmid. Hvis de landes, øges dødeligheden for disse arter. Efter en eksperthøring den 31. juli 2014 blev der givet udtryk for støtte til ideen om at tilføje disse arter i de områder, der er omfattet af TAC'er, til listen over forbudte arter i forordningen om fiskerimuligheder. Det er denne tilgang, der er afspejlet i denne forordning: forpligtelsen til genudsætning og det bevarelsesniveau, som denne forpligtelse sikrer, opretholdes, eftersom forbudte arter ikke må landes. Arter, som ikke må befiskes, er udtrykkeligt undtaget fra landingsforpligtelsen i henhold til artikel 15, stk. 4, litra a), i forordning (EU) nr. 1380/2013.

Der bør desuden tages hensyn til forbindelsen mellem den fælles fiskeripolitiks nye grundforordning og Rådets forordning (EF) nr. 847/96. Ved sidstnævnte fastsættes der supplerende betingelser for forvaltningen af TAC fra år til år, herunder i artikel 3 og 4 fleksibilitetsbestemmelser gældende for bestande, der er omfattet af henholdsvis en præventiv eller en analytisk TAC. I henhold til nævnte forordnings artikel 2 skal Rådet i forbindelse med fastsættelsen af TAC'er på grundlag af bestandenes biologiske tilstand beslutte, hvilke bestande der ikke skal være omfattet af artikel 3 og 4. Der er for nylig ved artikel 15, stk. 9 i forordning (EU) nr. 1380/2013 indført endnu en fleksibilitetsmekanisme. For at undgå overdreven anvendelse af fleksibilitetsbestemmelserne, hvilket ville undergrave princippet om rationel og ansvarlig udnyttelse af havets levende biologiske ressourcer og hindre realiseringen af den fælles fiskeripolitiks mål, bør det derfor præciseres, at artikel 3 og 4 i forordning (EF) nr. 847/96 ikke kan finde anvendelse, hvis man gør brug af den årlige fleksibilitet, der er fastsat i artikel 15, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1380/2013.

4. YDERLIGERE OPLYSNINGER

Forenkling

Forslaget indebærer en forenkling af de administrative procedurer for de offentlige myndigheder (i EU og medlemsstaterne), især hvad angår indsatsforvaltningen.

Fornyet gennemgang/revision/udløbsklausul

Forslaget vedrører en årlig forordning for 2015, og der er derfor ingen revisionsklausul.

Nærmere beskrivelse af forslaget

Nærværende forslag er begrænset til fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder og betingelser, som er funktionelt knyttet til udnyttelsen af fiskerimulighederne.

Hvad angår den faktiske udvikling i bestandenes situation, kan følgende tilfælde fremhæves:

De iberiske farvande

På den ene side sker der en forøgelse af biomassen for havtaske, og bestanden udnyttes på et bæredygtigt niveau. På den anden side er situationen for glashvarre forringet, og jomfruhummer er fortsat nedfisket i en række funktionelle enheder. Hvad angår sydlig kulmule, sker der en fortsat forøgelse af biomassen for denne bestand til trods for et fortsat højt fiskeripres, hvilket ifølge den relevante forvaltningsplan resulterer i en mindre reduktion af TAC'en og en tilsvarende reduktion af indsatsen.

Biscayabugten

Tungebestandens tilstand forværres. Forskerne har i de seneste år rådet til en reduktion af TAC'en. I 2013 overvejede ICES langsigtede forvaltningsforanstaltninger baseret på forsigtighedsprincippet, som de berørte parter har forelagt. TAC'en for 2014 er baseret på

disse foranstaltninger, som tager sigte på at holde TAC'en på et konstant niveau, samtidig med at fiskeridødeligheden gradvist reduceres til et bæredygtigt niveau. Eftersom fiskeridødeligheden er steget i de seneste år, bør TAC'en reduceres i 2015.

Det Keltiske Hav og Den Engelske Kanal

Omfattende udsmid er et vedvarende problem i disse farvande, både i fiskeriet efter hvidfisk og fladfisk. Den videnskabelige rådgivning lyder derfor på væsentlige TAC-reduktioner, f.eks. for torsk og kuller. Hvad angår tunge i den østlige del af Den Engelske Kanal, bør det prioriteres at gennemføre hasteforanstaltninger for at genoprette denne bestand. Rekrutteringen har været lav i de sidste to år, og den langsigtede rentabilitet af dette fiskeri er i fare.

Farvandene vest for Skotland

Som følge af ICES' benchmark for kuller i 2014 anses kullerbestanden i farvandene vest for Skotland (ICES-afsnit Vb og VIa) for at være en del af den biologiske bestand, der er vurderet i ICES-underområde III og IV. Der forelægges derfor en samlet rådgivning for samtlige disse områder. TAC'en bør fortsat angives som "pro memoria" (pm) i forslaget til forordning i afventning af, at der træffes afgørelse om tildelingen til medlemsstaterne. Bestandene af torsk og hvilling er fortsat i en dårlig tilstand, og niveauet for udsmid er stadig på ca. 70 % for begge arter. Situationen kan meget vel blive værre som følge af rådgivningen om jomfruhummer, som forelægges her i efteråret, eftersom udsmid af hvidfisk hovedsagelig foregår i fiskeriet efter jomfruhummer. De forpligtelser, der er indgået om selektivitetsforanstaltninger, har indtil videre ikke haft nogen nævneværdig indvirkning. ICES har ikke kunnet konstatere nogen ændringer i dødeligheden som følge af disse foranstaltninger.

Det Irske Hav

Bestandene af torsk og hvilling er fortsat i en dårlig tilstand, selv om de selektivitetsforanstaltninger, der er indført i fiskeriet efter jomfruhummer, har skabt visse resultater for disse to bestande. Det fremgår dog af rådgivningen fra ICES, der fortsat foregår omfattende udsmid. Tunge overfiskes stadig, og gydebiomassen er den laveste, der nogen sinde er registreret. Denne bestand bør udnyttes meget forsigtigt. Rødspætte er til gengæld underudnyttet med højt udsmid, men bestanden er stabil.

Kattegat

Hvad angår torsk i Kattegat, er rådgivningen for 2015 næsten den samme som for 2014, dvs. at der i henhold til forsigtighedsprincippet ikke bør udøves direkte fiskeri efter denne art i dette område, og at bifangster og udsmid bør begrænses til et minimum. ICES insisterer navnlig på, at der er et presserende behov for at øge selektiviteten, eftersom udsmid af torsk i 2013 skønnes at være den højeste, der er registreret siden 1997.

Nordsøen

Eftersom bestandene af torsk, kuller, hvilling, sej, rødspætte, makrel og sild i Nordsøen forvaltes sammen med Norge, fastsættes TAC'er og kvotetildelinger efter samrådet mellem EU og Norge i november og december. Af de nævnte bestande er det kun torskebestanden, der fortsat genoprettes, omend langsomt. Hvilling og sej er begge i tilbagegang, idet biomassen for sej i de seneste tre år har været under forsigtighedsniveauet. Kullerbestanden er fortsat stabil, og fiskeridødeligheden er under MSY-niveauet, men rekrutteringen har været lav i de seneste år. Rødspættebestanden vokser fortsat, og den har nu nået den største

biomasse, der er registreret. Hvad angår de bestande, der ikke deles med Norge, og som der allerede er fastsat TAC'er for i dette forslag, er tungebestanden langsomt ved at komme sig, omend fiskeridødeligheden kun er lige over MSY-niveauet. TAC'en skal ifølge forvaltningsplanen for tunge derfor reduceres en smule. Overordnet set sker der en forøgelse af jomfruhummerbestandene i Nordsøen.

2014/0311 (NLE)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fastsættelse for 2015 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fartøjer i visse andre farvande og om ophævelse af Rådets forordning (EU) nr. 779/2014

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I traktatens artikel 43, stk. 3, fastsættes det, at Rådet på forslag af Kommissionen skal vedtage foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder.

(2) Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013[4] skal der vedtages bevarelsesforanstaltninger under hensyntagen til den foreliggende videnskabelige, tekniske og økonomiske rådgivning, herunder, hvor relevant, rapporter fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF).

(3) Det påhviler Rådet at vedtage foranstaltninger, der tager sigte på fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder, herunder visse funktionelt tilknyttede betingelser, hvor det er relevant. I henhold til artikel 16, stk. 1 og 4, i forordning (EU) nr. 1380/2013 skal fiskerimulighederne tildeles medlemsstaterne på en sådan måde, at de enkelte medlemsstater sikres relativ stabilitet i fiskeriet efter de enkelte bestande eller i de enkelte fiskerier, og i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitiks mål som fastsat i forordningens artikel 2, stk. 2.

(4) De samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) bør derfor i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1380/2013 fastsættes på grundlag af foreliggende videnskabelig rådgivning og under hensyntagen til biologiske og samfundsøkonomiske aspekter, samtidig med at der sikres en retfærdig behandling af de forskellige fiskerisektorer, og på baggrund af de holdninger, som er kommet til udtryk under høringen af interesseparter, herunder på møder med de berørte rådgivende råd.

(5) Landingsforpligtelsen i artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 indføres særskilt for de enkelte fiskerier. I den region, der er omfattet af nærværende forordning, gælder det, at når et fiskeri er omfattet af landingsforpligtelsen, skal alle arter i det pågældende fiskeri, som er underlagt fangstbegrænsninger, landes. Fra den 1. januar 2015 skal landingsforpligtelsen gælde for fiskeri efter små pelagiske arter (dvs. fiskeri efter makrel, sild, hestemakrel, blåhvilling, havgalt, ansjos, guldlaks, sardin og brisling), fiskeri efter store pelagiske arter (dvs. fiskeri efter almindelig tun,

[4] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

sværdfisk, hvid tun, storøjet tun, blå og hvid marlin) og fiskeri til industriformål (f.eks. fiskeri efter lodde, tobis og sperling).
Når der indføres landingsforpligtelse for en fiskebestand, skal fiskerimulighederne i henhold til nævnte forordnings artikel 16, stk. 2, fastsættes under hensyntagen til, at de i stedet for at afspejle landingerne nu skal afspejle fangsterne.

(6) Visse TAC'er for bestande af Elasmobranchii (hajer og rokker) har i flere år været sat til 0 med en dertil knyttet forpligtelse om straks at genudsætte fangster af sådanne arter. Grunden til denne særbehandling er, at disse bestandes bevarelsesstatus er meget dårlig, og at udsmid ikke har øget fiskeridødeligheden for disse arter, fordi de har en høj overlevelsesrate. Udsmid anses for at være til gavn for bevarelsen af disse arter. Fra den 1. januar 2015 vil fangster af disse arter i pelagisk fiskeri skulle landes, medmindre de er omfattet af en af undtagelserne fra landingsforpligtelsen i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013. I henhold til artikel 15, stk. 4, litra a), i nævnte forordning kan sådanne undtagelser anvendes på arter, som ikke må befiskes, og som er identificeret som sådanne i en EU-retsakt, der er vedtaget inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik. Det bør derfor forbydes at fiske efter disse arter i de pågældende områder.

(7) I de seneste år er TAC'en for ansjos i Biscayabugten blevet fastsat i en særskilt forordning om fiskerimuligheder, som anvendes fra den 1. juli til den 30. juni det følgende år. I 2014 konkluderede STECF, at en ændring af forvaltningsperioden, således at den følger kalenderåret (januar-december) vil reducere de bevarelsesmæssige risici for denne bestand betydeligt. Det fremgik af samrådene med Spanien, Frankrig og Det Rådgivende Råd for de Sydvestlige Farvande (SWWAC), at den ændring, som STECF har foreslået, anses for at være positiv. Forordning (EU) nr. 779/2014[5] bør derfor ophæves, og der bør i nærværende forordning fastsættes en ny TAC for ansjosbestanden i Biscayabugten for 2015.

(8) I henhold til artikel 16, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1380/2013 bør TAC'erne for bestande, der er omfattet af flerårige planer, fastsættes i overensstemmelse med reglerne i disse planer. TAC'erne for bestandene af sydlig kulmule og jomfruhummer, tunge i den vestlige del af Den Engelske Kanal, rødspætte og tunge i Nordsøen, sild i farvandene vest for Skotland, torsk i Kattegat, farvandene vest for Skotland, Det Irske Hav, Nordsøen, Skagerrak og den østlige del af Den Engelske Kanal og almindelig tun i den østlige del af Atlanterhavet og Middelhavet bør derfor fastsættes i overensstemmelse med reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 2166/2005[6], (EF) nr. 509/2007[7], (EF) nr. 676/2007[8], (EF) nr. 1300/2008[9], (EF) nr. 1342/2008[10] ("torskeplanen") og (EF) nr. 302/2009[11].

---

5 Rådets forordning (EU) nr. 779/2014 om fastsættelse af fiskerimuligheder for ansjos i Biscayabugten for fangstperioden 2014/15 (EUT L 212 af 18.7.2014, s. 1).

6 Rådets forordning (EF) nr. 2166/2005 af 20. december 2005 om foranstaltninger til genopretning af bestandene af sydlig kulmule og jomfruhummer i Det Cantabriske Hav og ud for den vestlige del af Den Iberiske Halvø og om ændring af forordning (EF) nr. 850/98 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer (EUT L 345 af 28.12.2005, s. 5).

7 Rådets forordning (EF) nr. 509/2007 af 7. maj 2007 om en flerårig plan for bæredygtig udnyttelse af tungebestanden i den vestlige del af Den Engelske Kanal EUT L 122 af 11.5.2007, s. 7.

8 Rådets forordning (EF) nr. 676/2007 af 11. juni 2007 om en flerårig plan for fiskeriet efter rødspætte og tunge i Nordsøen (EUT L 157 af 19.6.2007, s. 1).

(9) Hvad angår den nordlige kulmulebestand (Rådets forordning (EF) nr. 811/2004[12]) og tungebestanden i Biscayabugten (Rådets forordning (EF) nr. 388/2006[13]), er miniumsmålene i de relevante forvaltnings- og genopretningsplaner nået, og den videnskabelige rådgivning bør derfor følges for henholdsvis at nå eller fastholde alt efter, hvad der er relevant, TAC'erne på det niveau, der giver det maksimale bæredygtige udbytte.

(10) For bestande, som der ikke foreligger tilstrækkelige eller pålidelige data for med henblik på udarbejdelse af størrelsesoverslag, bør forvaltningsforanstaltningerne og TAC-niveauerne følge forsigtighedstilgangen til fiskeriforvaltning som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 8), i forordning (EF) nr. 1380/2013, samtidig med at der tages hensyn til bestandsspecifikke faktorer, herunder især tilgængelige oplysninger om tendenser for bestande og betragtninger vedrørende blandet fiskeri.

(11) Ved forordning (EF) nr. 847/96[14] indføres der supplerende betingelser for forvaltningen af TAC fra år til år, herunder i artikel 3 og 4 fleksibilitetsbestemmelser gældende for bestande, der er omfattet af henholdsvis en præventiv eller en analytisk TAC. I henhold til nævnte forordnings artikel 2 skal Rådet i forbindelse med fastsættelsen af TAC'er navnlig på grundlag af bestandenes biologiske tilstand beslutte, hvilke bestande der ikke skal være omfattet af artikel 3 og 4. Der er for nylig ved artikel 15, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1380/2013 indført endnu en fleksibilitetsmekanisme for alle fangster, der er omfattet af landingsforpligtelsen. For at undgå overdreven anvendelse af fleksibilitetsbestemmelserne, hvilket ville undergrave den fælles fiskeripolitiks bevarelsesmål, og for at hindre skadelig indvirkning på bestandenes biologiske tilstand, kan artikel 3 og 4 i forordning (EF) nr. 847/96 kun finde anvendelse, hvis medlemsstaterne ikke gør brug af den årlige fleksibilitet, der er fastsat i artikel 15, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1380/2013

(12) Hvis en TAC for en bestand tildeles én medlemsstat, bør den berørte medlemsstat bemyndiges i henhold til artikel 2, stk. 1, i traktaten til at fastlægge niveauet for denne TAC. Der bør fastsættes bestemmelser for at sikre, at den berørte medlemsstat ved fastlæggelsen af niveauet for TAC'en handler i fuld overensstemmelse med principperne og reglerne i den fælles fiskeripolitik.

(13) I juni 2014 offentliggjorde Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) videnskabelig rådgivning om bestanden af havbars i det nordøstlige Atlanterhav, og bekræftede, at denne bestand har været i stærk tilbagegang siden 2012. STECF har desuden vurderet de gældende nationale foranstaltninger til beskyttelse af havbars og har fundet dem generelt ineffektive. Havbars er en langsomt voksende art, som bliver

---

9 Rådets forordning (EF) nr. 1300/2008 af 18. december 2008 om fastlæggelse af en flerårig plan for sildebestanden i området vest for Skotland og fiskeriets udnyttelse af denne bestand (EUT L 344 af 20.12.2008, s. 6).

10 Rådets forordning (EF) nr. 1342/2008 af 18. december 2008 om fastlæggelse af en langsigtet plan for torskebestande og for fiskeri efter disse bestande og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2004 (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 20).

11 Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 af 6. april 2009 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, om ændring af forordning (EF) nr. 43/2009 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1559/2007 (EUT L 96 af 15.4.2009, s. 1).

12 Rådets forordning (EF) nr. 811/2004 af 21. april 2004 om foranstaltninger til genopretning af den nordlige kulmulebestand (EUT L 150, 30.4.2004, p. 1).

13 Rådets forordning (EF) nr. 388/2006 af 23. februar 2006 om en flerårig plan for bæredygtig udnyttelse af tungebestanden i Biscayabugten (EUT L 65 af 7.3.2006, s. 1).

14 Rådets forordning (EF) nr. 847/96 af 6. maj 1996 om supplerende betingelser for forvaltningen af TAC og kvoter fra år til år (EFT L 115 af 9.5.1996, s. 3).

sent kønsmoden. Fiskeridødeligheden for denne art er i øjeblikket fire gang så høj, som den ville være, hvis den blev befisket efter princippet om maksimalt bæredygtigt udbytte. Der bør derfor fastsættes fiskerimuligheder for denne bestand i form af fiskeriindsats og fangstbegrænsninger, som bør være rettet mod de vigtigste årsager til fiskeridødeligheden, nemlig flydetrawl og rekreativt fiskeri.

(14) Den maksimale tilladte fiskeriindsats for 2015 bør fastsættes i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 2166/2005, artikel 5 i forordning (EF) nr. 509/2007, artikel 9 i forordning (EF) nr. 676/2007, artikel 11 og 12 i forordning (EF) nr. 1342/2008 og artikel 5 og 9 i forordning (EF) nr. 302/2009 under hensyntagen til Rådets forordning (EF) nr. 754/2009[15].

(15) På baggrund af den seneste videnskabelige rådgivning fra Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) og i overensstemmelse med de internationale tilsagn inden for rammerne af konventionen om fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav (NEAFC) er det nødvendigt at begrænse fiskeriet efter visse dybhavsarter.

(16) For visse arter, såsom bestemte hajarter, vil selv et begrænset fiskeri kunne udgøre en alvorlig risiko for deres bevarelse. Fiskerimulighederne for sådanne arter bør derfor begrænses helt i form af et generelt forbud mod fiskeri efter sådanne arter.

(17) De fiskerimuligheder for EU-fartøjer, der fastsættes ved nærværende forordning, skal udnyttes i henhold til forordning (EF) nr. 1224/2009[16], særlig nævnte forordnings artikel 33 og 34 om registrering af fangster og fiskeriindsats og om indberetning af data om opbrugte fiskerimuligheder. De koder, som medlemsstaterne skal benytte til at sende data til Kommissionen om landinger af bestande, der er omfattet af denne forordning, bør derfor fastsættes.

(18) For visse TAC'er bør det være muligt for medlemsstaterne at give fartøjer, der deltager i afprøvning af fuldt dokumenteret fiskeri, yderligere tildelinger. Formålet med disse afprøvninger er at teste en fangstkvoteordning i et fiskeri, der endnu ikke er omfattet af landingsforpligtelsen i forordning (EU) nr. 1380/2013, dvs. en ordning, som foreskriver, at alle fangster bør landes og trækkes fra kvoterne med henblik på at undgå udsmid og det deraf følgende spild af ellers brugbare fiskeressourcer. Ukontrolleret udsmid af fisk udgør en trussel mod den langsigtede bæredygtighed af fisk som et offentligt gode og dermed mod den fælles fiskeripolitiks mål. Derimod giver fangstkvoteordninger i sig selv fiskerne et incitament til at gøre deres fiskeri så selektivt som muligt. For at opnå en rationel forvaltning af udsmid bør et fuldt dokumenteret fiskeri omfatte hver enkelt aktivitet til søs og ikke kun de fangster, der landes i havn. Betingelserne for, at medlemsstaterne giver sådanne yderligere tildelinger, bør derfor omfatte en forpligtelse til at sikre, at der anvendes videoovervågningskameraer (CCTV) forbundet med et system af sensorer (under ét benævnt "CCTV-system"). Dette bør gøre det muligt at foretage en detaljeret registrering af alle de dele af fangsterne, som beholdes om bord eller smides ud. Et system baseret på observatører, som arbejder i realtid om bord, ville være mindre effektivt, dyrere og mindre pålideligt. Derfor er anvendelsen af CCTV-systemer på

---

15 Rådets forordning (EF) nr. 754/2009 af 27. juli 2009 om undtagelse af visse fartøjsgrupper fra fiskeriindsatsordningen i kapitel III i forordning (EF) nr. 1342/2008 (EUT L 214 af 19.8.2009, s. 16).

16 Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

nuværende tidspunkt en forudsætning for gennemførelsen af ordninger, der skal reducere udsmid, som f.eks. fuldt dokumenteret fiskeri. Ved anvendelsen af sådanne systemer skal kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF[17] overholdes.

[17] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24.10.1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

(19) For at sikre, at afprøvningen af fuldt dokumenteret fiskeri resulterer i en retvisende vurdering af, hvorvidt det ved hjælp af fangstkvoteordninger er muligt at kontrollere den absolutte fiskeridødelighed for de berørte bestande, bør alle fisk, der fanges i dette fiskeri, herunder også fisk, som ikke opfylder mindstemålet, trækkes fra det deltagende fartøjs samlede tildeling, og fiskeriet bør ophøre, når det pågældende fartøj har udnyttet den samlede tildeling fuldt ud. Det bør også kun være tilladt at overdrage tildelinger mellem fartøjer, der deltager i afprøvning af fuldt dokumenteret fiskeri, og fartøjer, der ikke deltager heri, hvis det kan godtgøres, at udsmid fra fartøjer, der ikke deltager heri, ikke øges.

(20) Ifølge rådgivningen fra ICES bør der opretholdes en særlig ordning for forvaltning af tobis i EU-farvande i ICES-afsnit IIa og IIIa og ICES-underområde IV. Eftersom ICES-rådgivningen først forventes at foreligge i februar 2015, bør TAC'er og kvoter midlertidigt fastsættes til nul, indtil denne rådgivning er tilgængelig.

(21) Unionen har i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i aftalerne eller -protokollerne om fiskeriforbindelserne med Norge[18], Færøerne[19] og Island[20], holdt samråd om fiskerirettigheder med disse partnere. Samrådene med Norge og Færøerne om ordningerne for 2015 er ikke afsluttet. For at undgå afbrydelser i EU-fiskeriet og samtidig sikre den nødvendige fleksibilitet til at kunne indgå disse ordninger i begyndelsen af 2015 bør der med forbehold af disse ordninger fastsættes foreløbige fiskerimuligheder for bestande. Det har ikke været muligt at afslutte samrådene med Island om fiskeriordningerne for 2015. Efter proceduren i aftalen og -protokollen om fiskeriforbindelserne med Grønland[21] har Den Blande Komité fastsat det konkrete niveau for Unionens fiskerimuligheder i grønlandske farvande i 2015. *[Betragtningen og de relevante bestemmelser, den henviser til, vil skulle ændres, når de seneste samråd er afsluttet]*.

---

18 Fiskeriaftale mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kongeriget Norge (EFT L 226 af 29.8.1980, s. 48).

19 Fiskeriaftale mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på den ene side og den danske regering og det færøske landsstyre på den anden side (EFT L 226 af 29.8.1980, s. 12).

20 Aftale om fiskeri og havmiljøet mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikken Island (EFT L 161 af 2.7.1993, s. 2).

21 Fiskeripartnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og den danske regering og det grønlandske landsstyre på den anden side (EUT L 172 af 30.6.2007, s. 4) og protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i nævnte aftale (EUT L 293 af 23.10.2012, s. 5).

(22) På det årlige møde i 2013 vedtog Den Internationale Kommission for Bevarelsen af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) et års forlængelse af de nuværende TAC'er og kvoter for almindelig tun og bekræftede, at TAC'erne og kvoterne for nordatlantisk sværdfisk, sydatlantisk sværdfisk og nordatlantisk hvid tun opretholdes på det nuværende niveau for perioden 2014-2016. EU's kvote for disse bestande forbliver derfor den samme som i 2013. Selv om TAC'en for sydatlantisk hvid tun også blev bevaret på det nuværende niveau for perioden 2014–2016, blev de kontraherende parters, herunder Unionens, individuelle kvoter nedsat en smule for at tildele en kvote til en anden kontraherende part. Alle disse foranstaltninger bør gennemføres i EU-lovgivningen. *[Betragtningen og de relevante bestemmelser, den henviser til, vil skulle ændres, når det årlige møde er afholdt]*.

(23) På det årlige møde i 2013 vedtog parterne i Kommissionen for Bevarelse af de Marine Levende Ressourcer i Antarktis (CCAMLR) fangstbegrænsninger for både mål- og bifangstarter. Disse foranstaltninger bør gennemføres i EU-lovgivningen. *[Betragtningen og de bestemmelser, den henviser til, vil skulle ændres, når det seneste årlige samråd er afsluttet]*.

(24) På det årlige møde 2014 i Kommissionen for Tunfisk i Det Indiske Ocean (IOTC) blev der ikke foretaget nogen ændring af de gældende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

(25) Det tredje årlige møde i Den Regionale Fiskeriforvaltningsorganisation for det Sydlige Stillehav (SPRFMO) finder sted fra den 15. februar 2015. Indtil det årlige møde har fundet sted bør de gældende foranstaltninger SPRFMO-konventionsområdet derfor opretholdes foreløbigt. Der må dog ikke fiskes efter blå hestemakrel, før der er fastsat en TAC på grundlag af resultaterne af det årlige møde.

(26) Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk (IATTC) besluttede på sit 87. årsmøde i 2014 at opretholde sine bevaringsforanstaltninger for gulfinnet tun, storøjet tun og bugstribet bonit. IATTC fastholdt endvidere sin resolution om bevaring af hvidtippet haj. Disse foranstaltninger bør fortsat gennemføres i EU-retten.

(27) Organisationen for Fiskeriet i det Sydøstlige Atlanterhav (SEAFO) vedtog på sit årlige møde i 2013 en henstilling vedrørende nye toårige TAC'er for sort patagonisk isfisk og røde dybvandskrabber for 2014 og 2015, idet de eksisterende TAC'er for orange savbug og berycider for 2013 og 2014, der blev vedtaget på mødet i 2012, fortsat er gældende. De i øjeblikket gældende foranstaltninger om tildeling af fiskerimuligheder, som SEAFO har vedtaget, bør gennemføres i EU-lovgivningen. *[Betragtningen og de relevante bestemmelser, den henviser til, vil skulle ændres, når det seneste årlige møde er afholdt]*.

(28) Fiskerikommissionen for det Vestlige og Centrale Stillehav (WCPFC) ændrede på 10. årsmøde i 2013 sine foranstaltninger vedrørende fiskerimuligheder ved at fastsætte det samlede antal dage, der kan fiskes på åbent hav, og ved at tilpasse lukningen for fiskeri med indretninger, der tiltrækker fisk (FAD). Ændringen af foranstaltningen vedrørende FAD-fiskeri betyder, at Unionen som kontraherende part i WCPFC skal beslutte sig for den ene af to muligheder, nemlig enten at bekræfte den nuværende periode for lukning af FAD-fiskeriet, eller at reducere antallet af sæt med FAD. Indtil der er truffet en sådan beslutning, bør den nugældende lukning, som er vedtaget af WCPFC, fortsat gennemføres i EU-lovgivningen. *[Betragtningen og de bestemmelser, den henviser til, vil skulle ændres, når det seneste årlige møde er afsluttet]*.

(29) Parterne i konventionen om bevarelse og forvaltning af sejbestandene i det centrale Beringshav ændrede på sit årlige møde i 2013 ikke sine foranstaltninger vedrørende fiskerimulighederne. Disse foranstaltninger bør gennemføres i EU-lovgivningen.

(30) Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav (NAFO) vedtog på sit 36 møde i 2014 en række fiskerimuligheder for 2015 for visse bestande i NAFO-konventionsområdets underområde 1-4. NAFO vedtog i den forbindelse et moratorium for rejefiskeriet i afsnit 3L, forhøjede TAC'en for rødfiskarter i afsnit 3M for at dække visse bifangster og genåbnede for fiskeriet efter skærising i afsnit 3NO.

(31) Visse internationale foranstaltninger, der skaber eller begrænser fiskerimuligheder for EU, vedtages af de relevante regionale fiskeriforvaltningsorganisationer ved årets udgang og finder anvendelse, før denne forordning træder i kraft. De bestemmelser, der gennemfører disse foranstaltninger i EU-retten, bør derfor anvendes med tilbagevirkende kraft. Da fangståret i CCAMLR-konventionsområdet løber fra den 1. december til den 30. november, og visse fiskerimuligheder eller forbud i CCAMLR-konventionsområdet derfor er fastsat for en periode, der begynder den 1. december 2014, bør de relevante bestemmelser i denne forordning gælde fra denne dato. En sådan anvendelse med tilbagevirkende kraft berører ikke princippet om berettiget forventning, da det ikke er tilladt for CCAMLR-medlemmer at fiske i CCAMLR-konventionsområdet uden tilladelse.

(32) I overensstemmelse med Unionens erklæring rettet til Den Bolivariske Republik Venezuela om tildeling af fiskerimuligheder i EU-farvande til fiskerfartøjer, der fører Den Bolivariske Republik Venezuelas flag, i den eksklusive økonomiske zone ud for Fransk Guyanas kyst[22] bør der fastsættes fiskerimuligheder for snapperarter for Venezuela i EU-farvande.

(33) For at sikre ensartede betingelser for, at de enkelte medlemsstater kan få tilladelse til at forvalte fiskeriindsatsen i overensstemmelse med en kW-dage-ordning, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.

[22] EUT L 6 af 10.1.2012, s. 9.

(34) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på både tildelingen af ekstra havdage for endeligt ophør med fiskeri, bedre videnskabelig observatørdækning og fastlæggelse af formatet for regneark til indsamling og videresendelse af oplysninger vedrørende overførsel af havdage mellem fiskerfartøjer, der fører en medlemsstats flag. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011[23].

(35) For at undgå afbrydelser i fiskeriet og for at sikre EU-fiskernes udkomme bør denne forordning anvendes fra den 1. januar 2015 med undtagelse af bestemmelserne vedrørende indsatsbegrænsninger, som bør anvendes fra den 1. februar 2015, og visse bestemmelser i specifikke regioner, som bør anvendes fra en bestemt dato. Denne forordning bør på grund af sin hastende karakter træde i kraft umiddelbart efter offentliggørelsen.

(36) Fiskerimulighederne bør udnyttes i fuld overensstemmelse med gældende EU-ret —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

[23] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

AFSNIT I
ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1
Genstand

1. Ved denne forordning fastsættes fiskerimuligheder i EU-farvande og for EU-fartøjer i visse andre farvande for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande.

2. Fiskerimulighederne i stk. 1 omfatter:

   a) fangstbegrænsninger for 2015 og, hvor det er anført i denne forordning, for 2016

   b) fiskeriindsatsbegrænsninger for perioden fra den 1. februar 2015 til den 31. januar 2016, medmindre der er fastsat andre perioder for indsatsbegrænsninger i artikel 9, 29 og 31 eller i bilag IIE

   c) fiskerimuligheder for perioden fra den 1. december 2014 til den 30. november 2015 for visse bestande i CCAMLR-konventionsområdet

   d) fiskerimuligheder for visse bestande i de områder af IATTC-konventionsområdet, der er fastsat i artikel 33, for de perioder i 2015 og 2016, der er fastsat i samme artikel.

Artikel 2
Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på følgende fartøjer:

a) EU-fartøjer

b) tredjelandsfartøjer i EU-farvande

c) fartøjer til rekreativt fiskeri, dog kun med henblik på artikel 1, litra b), artikel 3, litra c), og artikel 12 i denne forordning.

Artikel 3
Definitioner

I denne forordning forstås ved:

a) "EU-fartøj": et fiskerfartøj som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 5), i forordning (EU) nr. 1380/2013

b) "tredjelandsfartøj": et fiskerfartøj som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 4), i forordning (EU) nr. 1380/2013, som fører et tredjelands flag eller er registreret i et tredjeland.

c) "fartøj til rekreativt fiskeri": et fartøj, der udøver rekreativt fiskeri som omhandlet i artikel 4, nr. 28, i forordning (EU) nr. 1224/2009

d) "EU-farvande": farvande henhørende under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion med undtagelse af farvandene omkring de territorier, der er opført i bilag II til traktaten

e) "internationale farvande": farvande, der ikke er omfattet af nogen stats højhedsområde eller jurisdiktion

f) "bestand" en biologisk ressource i havet, der forekommer i et givet forvaltningsområde

f) "samlet tilladt fangstmængde" (TAC):

i) i fiskerier, der er omfattet af landingsforpligtelsen i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013, den mængde, der hvert år kan fanges af hver fiskebestand

ii) i alle andre fiskerier, den mængde der hvert år kan landes af hver bestand

g) "kvote": en andel af den TAC, som er tildelt Unionen, en medlemsstat eller et tredjeland

h) "analytiske vurderinger": en kvantitativ evaluering af bestandsudviklingen på baggrund af data om bestandens biologi og udnyttelse, som ifølge videnskabelige undersøgelser er af den fornødne kvalitet til at kunne give videnskabelig rådgivning om fremtidige fangstmuligheder

i) "forsigtighedstilgang i fiskeriforvaltningen": en tilgang, ifølge hvilken manglende relevante videnskabelige data ikke kan betragtes som en gyldig grund til at udskyde eller undlade at træffe forvaltningsforanstaltninger til bevarelse af målarter, tilknyttede eller afhængige arter og ikke-målarter samt deres miljø

j) "maskestørrelse": maskestørrelsen i fiskenet som målt i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 517/2008[24]

k) "EU-fiskerflåderegister": det register, der er oprettet af Kommissionen i henhold til artikel 24, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1380/2013

l) den i artikel 14 i forordning (EF) nr. 1224/2009 omhandlede logbog.

Artikel 4
Fiskeriområder

I denne forordning forstås ved:

a) "ICES-områder" (ICES: Det Internationale Havundersøgelsesråd): de geografiske områder, der er specificeret i bilag III til forordning (EF) nr. 218/2009[25]

b) "Skagerrak": det geografiske område, der afgrænses mod vest af en ret linje fra Hanstholm fyr til Lindesnes fyr og mod syd af en ret linje fra Skagen fyr til Tistlarna fyr og herfra til det nærmeste punkt på den svenske kyst

c) "Kattegat": det geografiske område, der afgrænses mod nord af en ret linje fra Skagen fyr til Tistlarna fyr og derfra til det nærmeste punkt på den svenske kyst og mod syd af en ret linje fra Hasenøre til Gnibens Spids, fra Korshage til Spodsbjerg og fra Gilbjerg Hoved til Kullen

d) "Funktionel enhed 16 i ICES-underområde VII": det geografiske område, der afgrænses af geodætiske linjer mellem følgende punkter:

– 53°30'N 15°00'V

– 53°30'N 11°00'V

[24] Kommissionens forordning (EF) nr. 517/2008 af 10. juni 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 850/98 for så vidt angår bestemmelse af maskestørrelse og vurdering af trådtykkelse i fiskenet (EUT L 151 af 11.6.2008, s. 5).

[25] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 218/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i det nordøstlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 70).

– 51°30'N 11°00'V

– 51°30'N 13°00'V

– 51°00'N 13°00'V

– 51°00'N 15°00'V

– 53°30'N 15°00'V

e) "Cadizbugten": det geografiske område i ICES-afsnit IXa, der ligger øst for 7°23′48″V

f) "CECAF-områder" (CECAF: Komitéen for Fiskeriet i Det Østlige Centrale Atlanterhav): de geografiske områder, der er specificeret i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2009[26]

g) "NAFO-områder" (NAFO: Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav): de geografiske områder, der er specificeret i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 217/2009[27]

h) "SEAFO-konventionsområdet" (SEAFO: Organisationen for Fiskeriet i det Sydøstlige Atlanterhav): det geografiske område, der er defineret i konventionen om bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne i det sydøstlige Atlanterhav[28]

[26] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i visse områder uden for det nordlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 1).

[27] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 217/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om medlemsstaternes fangster og fiskeriaktivitet i det nordvestlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 42).

[28] Indgået ved Rådets afgørelse 2002/738/EF (EUT L 234 af 31.8.2002, s. 39).

i) "ICCAT-konventionsområdet" (ICCAT: Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet): det geografiske område, der er defineret i den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet[29]

j) "CCAMLR-konventionsområdet" (CCAMLR: Kommissionen for Bevarelse af de Marine Levende Ressourcer i Antarktis): det geografiske område, der er defineret i artikel 2, litra a), i forordning (EF) nr. 601/2004[30]

k) "IATTC-konventionsområdet" (IATTC: Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk): det geografiske område, der er defineret i konventionen om styrkelse af Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk, der blev oprettet ved konventionen af 1949 mellem Amerikas Forenede Stater og Republikken Costa Rica ("Antiguakonventionen")[31]

l) "IOTC-konventionsområdet" (IOTC: Kommissionen for Tunfisk i Det Indiske Ocean): det geografiske område, der er defineret i aftalen om oprettelse af Kommissionen for Tunfisk i Det Indiske Ocean[32]

m) "SPRFMO-konventionsområdet" (SPRFMO: Den Regionale Fiskeriforvaltningsorganisation for det Sydlige Stillehav): havet syd for 10° N, nord for CCAMLR-konventionsområdet, øst for SIOFA-konventionsområdet som defineret i fiskeriaftalen for det sydlige Indiske Ocean[33] og vest for de sydamerikanske staters fiskerijurisdiktionsområder

---

29 Unionen tiltrådte ved Rådets afgørelse 86/238/EØF (EFT L 162 af 18.6.1986, s. 33).

30 Rådets forordning (EF) n r. 601/2004 af 22. marts 2004 om kontrolforanstaltninger gældende for fiskeri i det område, der er omfattet af konventionen om bevarelse af de marine levende ressourcer i Antarktis, og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 3943/90, (EF) nr. 66/98 og (EF) nr. 1721/1999 (EUT L 97 af 1.4.2004, s. 16).

31 Indgået ved Rådets afgørelse 2006/539/EF (EUT L 224 af 16.8.2006, s. 22).

32 Unionen tiltrådte ved Rådets afgørelse 95/399/EF (EFT L 236 af 5.10.1995, s. 24).

33 Indgået ved Rådets afgørelse 2008/780/EF (EUT L 268 af 9.10.2008, s. 27).

n) "WCPFC-konventionsområdet" (WCPFC: Fiskerikommissionen for det Vestlige og Centrale Stillehav): det geografiske område, der er defineret i konventionen om bevarelse og forvaltning af stærkt vandrende fiskebestande i det vestlige og centrale Stillehav[34]

o) "Beringshavets højsøområde": det geografiske højsøområde i Beringshavet, der ligger uden for 200 sømil fra de basislinjer, som det ydre territorialfarvands bredde måles fra for kyststaterne ved Beringshavet

p) "overlapning mellem IATTC- og WCPFC-områderne" det geografiske område, der er afgrænset som følger:

- længdegrad 150°V
- længdegrad 130°V
- breddegrad 4°S
- breddegrad 50° S.

[34] Unionen tiltrådte ved Rådets afgørelse 2005/75/EF (EFT L 32 af 4.2.2005, s. 1).

AFSNIT II
FISKERIMULIGHEDER FOR EU-FARTØJER

KAPITEL I
Generelle bestemmelser

Artikel 5
TAC'er og tildelinger

1. I bilag I fastsættes TAC'erne for EU-fartøjer i EU-farvande eller i visse andre farvande og fordelingen af disse TAC'er blandt medlemsstaterne samt funktionelt tilknyttede betingelser, hvis det er relevant.

2. EU-fartøjer må inden for de TAC'er, der er fastsat i bilag I, tage fangster i farvande henhørende under Færøernes, Grønlands, Islands og Norges fiskerijurisdiktioner og i fiskeriområdet omkring Jan Mayen på de betingelser, der er fastsat i artikel 19 i og i bilag III til nærværende forordning og i forordning (EU) nr. 1006/2008[35] samt i de dertil hørende gennemførelsesbestemmelser.

3. Når det gælder den særlige betingelse, der er fastsat i bilag IA for tobisbestanden i EU-farvande i ICES-afsnit IIa, IIIa og ICES-underområde IV, anvendes de forvaltningsområder, der er defineret i bilag IID.

Artikel 6
TAC'er som skal fastlægges af medlemsstaterne

1. TAC'erne for visse fiskebestande fastlægges af den berørte medlemsstat. Disse bestande er angivet i bilag I.

2. De TAC'er, en medlemsstat fastlægger, skal:

   a) være i overensstemmelse med principperne og reglerne i den fælles fiskeripolitik, navnlig princippet om bæredygtig udnyttelse af bestanden, samt

   b) resultere i:

      i) en udnyttelse af bestanden, der med den størst mulige sandsynlighed er i overensstemmelse med et maksimalt bæredygtigt udbytte fra 2015 og frem, hvis der foreligger analytiske vurderinger

      ii) en udnyttelse af bestanden, som er i overensstemmelse med forsigtighedstilgangen til fiskeriforvaltning, hvis der ikke foreligger analytiske vurderinger eller kun foreligger ufuldstændige analytiske vurderinger.

3. Hver af de berørte medlemsstater skal senest den 15. marts 2015 indgive følgende oplysninger til Kommissionen:

   a) de vedtagne TAC'er

[35] Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 af 29. september 2008 om tilladelser til EF-fiskerfartøjers fiskeri uden for EF-farvande og tredjelandsfartøjers adgang til EF-farvande, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og (EF) nr. 1627/94 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 3317/94 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 33).

b) de data, den berørte medlemsstat har indsamlet og vurderet, og som de vedtagne TAC'er er baseret på

c) nærmere oplysninger om, hvorledes de vedtagne TAC'er er i overensstemmelse med stk. 2.

Artikel 7
Betingelser for landing af fangster og bifangster

1. Fisk fra bestande, som der er fastsat TAC'er for, og som er fanget i fiskerier som omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1380/2013, er omfattet af den landingsforpligtelse, der er fastsat deri.

2. Fisk fra andre bestande, som der er fastsat TAC'er for, må kun opbevares om bord eller landes, hvis:

(a) fangsterne er taget af fartøjer, der fører en medlemsstats flag og har en kvote, og hvis denne kvote ikke er opbrugt, eller

(b) fangsterne udgør en del af en EU-kvote, der ikke er blevet fordelt som kvoter mellem medlemsstaterne, og denne EU-kvote ikke er opbrugt.

3. De bestande af ikke-målarter, som er inden for sikre biologiske grænser som omhandlet i artikel 15, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1380/2013 er anført i bilag I med henblik på den undtagelse fra forpligtelsen til at modregne fangsterne i de relevante kvoter, der er fastsat i samme artikel.

Artikel 8
Fiskeriindsatsbegrænsninger

Der anvendes følgende fiskeriindsatsforanstaltninger:

a) bilag IIA for forvaltningen af visse bestande af torsk, tunge og rødspætte i Kattegat, Skagerrak, den del af ICES-afsnit IIIa, som ikke er omfattet af Skagerrak og Kattegat, ICES-underområde IV og ICES-afsnit VIa, VIIa og VIId og EU-farvande i ICES-afsnit IIa og Vb

b) bilag IIB for genopretningen af kulmule- og jomfruhummerbestandene i ICES-afsnit VIIIc og IXa med undtagelse af Cadizbugten

c) bilag IIC for forvaltningen af tungebestanden i ICES-afsnit VIIe

d) bilag IIE for forvaltningen af havbarsbestanden i ICES-afsnit VIIe.

Artikel 9
Fangst- og indsatsbegrænsninger for dybhavsfiskeri

1. Artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2347/2002[36], hvori der stilles krav om dybhavsfiskeritilladelse, finder anvendelse på hellefisk. Fangst, opbevaring om bord, omladning og landing af hellefisk er underkastet de betingelser, der er omhandlet i nævnte artikel.

2. Medlemsstaterne sørger for, at fiskeriindsatsen i 2015, målt i kW-dage til havs, for fartøjer med dybhavsfiskeritilladelse i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning (EF)

[36] Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002 af 16. december 2002 om særlige adgangskrav og dertil knyttede betingelser for fiskeri efter dybhavsbestande (EFT L 351 af 28.12.2002, s. 6).

nr. 2347/2002, ikke overstiger 65 % af den gennemsnitlige årlige fiskeriindsats, som den pågældende medlemsstats fiskerfartøjer udøvede i 2003 på fangstrejser, hvortil der var givet dybhavsfiskeritilladelse, eller hvor der blev fanget dybhavsarter, jf. bilag I og II til samme forordning. Dette stykke gælder kun for fangstrejser, hvor der er fanget over 100 kg dybhavsarter, med undtagelse af guldlaks.

Artikel 10
Særlige bestemmelser om tildeling af fiskerimuligheder

1. Den fordeling af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne, der er fastsat ved denne forordning, er ikke til hinder for:

   a) udvekslinger i henhold til artikel 16, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1380/2013

   b) nedsættelser og omfordelinger i henhold til artikel 37 i forordning (EF) nr. 1224/2009

   c) omfordeling i henhold til artikel 10, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1006/2008

   d) supplerende landing i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 og artikel 15, stk. 9, i forordning (EF) nr. 1380/2013

   e) mængder, der tilbageholdes i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96

   f) nedsættelser i henhold til artikel 105, 106 og 107 i forordning (EF) nr. 1224/2009

   g) kvoteoverførsler og -udvekslinger i henhold til artikel 20 i nærværende forordning

   h) yderligere tildelinger i henhold til artikel 14 i denne forordning.

2. Medmindre andet er fastsat i bilag I til nærværende forordning, anvendes artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 på bestande, der er underlagt en præventiv TAC, og artikel 3, stk. 2 og 3, og artikel 4 i nævnte forordning anvendes på bestande, der er underlagt en analytisk TAC. Artikel 3 og 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes kun på TAC'er, hvis medlemsstaterne ikke anvender den årlige fleksibilitet, der er fastsat i artikel 15, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1380/2013.

Artikel 11
Fiskeriforbudsperioder

1. Det er forbudt at fiske efter følgende arter og opbevare dem om bord i Porcupine Bank i perioden fra den 1. maj til den 31. maj 2015: torsk, glashvarre, havtaske, kuller, hvilling, kulmule, jomfruhummer, rødspætte, lubbe, sej, rokker, tunge, brosme, byrkelange, lange og pighaj.

   Med henblik på dette stykke omfatter Porcupine Bank det geografiske område, der er afgrænset af geodætiske linjer mellem følgende punkter:

Punkt	Breddegrad	Længdegrad
1.	52°27'N	12°19'V
2	52°40'N	12°30'V
3.	52°47'N	12°39,600'V
4	52°47'N	12°56'V

Punkt	Breddegrad	Længdegrad
5	52°13,5'N	13°53,830'V
6	51°22'N	14°24'V
7	51°22'N	14°03'V
8	52°10'N	13°25'V
9	52°32'N	13°07,500'V
10	52°43'N	12°55'V
11	52°43'N	12°43'V
12	52°38,800'N	12°37'V
13	52°27'N	12°23'V
14	52°27'N	12°19'V

Uanset første afsnit er det i henhold til artikel 50, stk. 3, 4 og 5, i forordning (EF) nr. 1224/2009 tilladt at gennemsejle Porcupine Bank med de arter om bord, der er omhandlet i samme afsnit.

2. Kommercielt fiskeri efter tobis med bundtrawl, vod eller lignende trukne redskaber med en maskestørrelse på under 16 mm, er forbudt i ICES-afsnit IIa og IIIa og ICES-underområde IV fra den 1. januar til den 31. marts 2015 og fra den 1. august til den 31. december 2015.

Forbuddet i første afsnit gælder også for tredjelandsfiskerfartøjer, der har tilladelse til at fiske efter tobis i EU-farvande i ICES-underområde IV.

Artikel 12
Rekreativt fiskeri efter havbars

I rekreativt fiskeri i ICES-afsnit IVb, IVc, VIIa, VIId, VIIe, VIIf, VIIg og VIIh må der højst fanges en havbars pr. person pr. dag.

Artikel 13
Forbud

1. Det er forbudt for EU-fartøjer at fiske efter, opbevare om bord, omlade eller lande følgende arter:

a) tærbe (*Amblyraja radiata*) i EU-farvande i ICES-afsnit IIa, IIIa og VIId og ICES-underområde IV

b) brugde (*Cetorhinus maximus*) og stor hvid haj (*Carcharodon carcharias*) i alle farvande

c) skade (*Dipturus batis*)-artskomplekset (*Dipturus* cf. *flossada* og *Dipturus* cf. *intermedia*) i EU-farvande i ICES-afsnit IIa og i ICES-underområde III, IV, VI, VII, VIII, IX og X

d) almindelig gråhaj (*Galeorhinus galeus*) og glat lanternehaj *(Etmopterus pusillus*) i EU-farvande i ICES-afsnit IIa og ICES-underområde IV og i alle farvande i ICES-underområde I, V, VI, VII, VIII, XII og XIV

e) chokoladehaj (*Dalatias licha*), næbhaj (*Deania calcea*), brun pighaj (*Centrophorus squamosus*), lyshaj (*Etmopterus princeps*) og portugisisk fløjlshaj (*Centroscymnus coelolepis*) i EU-farvande i ICES-afsnit IIa og ICES-underområde I og XIV

f) sildehaj (*Lamna nasus*) i alle EU-farvande

g) almindelig djævlerokke (*Manta birostris*) i alle farvande

h) sømrokke (*Raja clavata*) i EU-farvandene i ICES-afsnit IIIa

i) sortbuget rokke (*Raja (Dipturus) nidarosiensis*) i EU-farvande i ICES-afsnit VIa, VIb, VIIa, VIIb, VIIc, VIIe, VIIf, VIIg, VIIh og VIIk

j) broget rokke (*Raja undulata*) i EU-farvande i ICES-underområde VI og X og spidsrokke (*Raja alba*) i EU-farvande i ICES-underområde VI, VII, VIII, IX og X

k) guitarfiskarter (*Rhinobatidae*) i EU-farvande i ICES-underområde I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X og XII

l) pighaj (*Squalus acanthias*) i EU-farvande i ICES-afsnit IIa og ICES-underområde IV og i alle farvande i ICES-underområde I, V, VI, VII, VIII, XII og XIV

m) havengel (*Squatina squatina*) i EU-farvande.

2. Når de arter, der er omhandlet i stk. 1, fanges utilsigtet, må de ikke skades. Fangster skal straks genudsættes.

Artikel 14
Dataindberetning

Når medlemsstaterne i henhold til artikel 33 og 34 i forordning (EF) nr. 1224/2009 sender Kommissionen data om de landede fangstmængder af de enkelte bestande, anvendes de bestandskoder, som er fastsat i bilag I til nærværende forordning.

KAPITEL II
Yderligere tildelinger til fartøjer, der deltager i afprøvning af fuldt dokumenteret fiskeri

Artikel 15
Yderligere tildelinger

1. En medlemsstat kan for visse bestande give fartøjer, der fører dens flag, og som deltager i afprøvning af fuldt dokumenteret fiskeri, yderligere tildelinger. Disse bestande er angivet i bilag I.

2. Den yderligere tildeling, der er omhandlet i stk. 1, må ikke overstige den samlede grænse, der i bilag I er fastsat som en procentdel af den kvote, der er tildelt den pågældende medlemsstat.

Artikel 16
Betingelser for yderligere tildelinger

1. Ved den yderligere tildeling, der er omhandlet i artikel 15, skal følgende betingelser være opfyldt:

a) fartøjet anvender videoovervågningskameraer (CCTV) forbundet med et system af sensorer (i det følgende under ét benævnt "CCTV-system"), der registrerer alle fiskeri- og forarbejdningsaktiviteter om bord på fartøjet

b) den yderligere tildeling til et bestemt fartøj, som deltager i afprøvning af fuldt dokumenteret fiskeri, overstiger ikke følgende grænser:

i) 75 % af det udsmid af bestanden i henhold til den pågældende medlemsstats skøn, som er foretaget af den fartøjstype, som det bestemte fartøj, der har fået tildelt den yderligere fangstmængde, tilhører

ii) 30 % af den individuelle tildeling, som fartøjet havde, inden det begyndte at deltage i afprøvningen

c) alle det pågældende fartøjs fangster af den bestand, hvoraf der kan tildeles yderligere kvoter, herunder fisk, som ikke opfylder mindstemålet som defineret i bilag XII til forordning (EF) nr. 850/98[37] skal modregnes i fartøjets individuelle tildeling, der følger af yderligere tildelinger i henhold til artikel 14.

d) når et fartøj fuldt ud har udnyttet den individuelle tildeling for en bestand, hvoraf der kan tildeles yderligere kvoter, skal det pågældende fartøj indstille alt fiskeri i det pågældende TAC-område e) med hensyn til de bestande, som denne artikel kan finde anvendelse på, kan medlemsstaterne tillade overførsel af den individuelle tildeling eller dele heraf fra fartøjer, der ikke deltager i afprøvning af fuldt dokumenteret fiskeri, til fartøjer, der deltager i dette fiskeri, forudsat at det kan påvises, at udsmid fra fartøjer, der ikke deltager heri, ikke øges.

2. Uanset stk. 1, litra b), nr. i), kan en medlemsstat undtagelsesvis give et fartøj, der fører dens flag, en yderligere tildeling, som overstiger 75 % af det anslåede udsmid af bestanden, fra den fartøjstype, som det bestemte fartøj, der har fået tildelt den yderligere tildeling, tilhører, under forudsætning af:

a) at andelen af udsmid pr. bestand som anslået for den pågældende fartøjstype er under 10 %

b) at inddragelsen af denne fartøjstype har betydning for evalueringen af CCTV-systemets potentiale med henblik på kontrol

c) at de fartøjer, der deltager i afprøvningen, samlet set ikke overskrider loftet på 75 % af det anslåede udsmid pr. bestand, der er foretaget af disse fartøjer.

3. Medlemsstaten skal, før den giver den yderligere tildeling, der er omhandlet i artikel 14, indgive følgende oplysninger til Kommissionen:

a) listen over fartøjer, der fører dens flag og deltager i afprøvning af fuldt dokumenteret fiskeri

b) specifikationerne for det elektroniske fjernovervågningsudstyr, der er installeret om bord på de pågældende fartøjer

c) specifikationerne for de redskaber, som anvendes af disse fartøjer, med angivelse af kapacitet og type

d) det anslåede udsmid for hver type fartøj, der deltager i afprøvningen

[37] Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer (EFT L 125 af 27.4.1998, s. 1).

e) den fangstmængde, som de fartøjer, der deltager i afprøvningen, har taget i 2014 af den bestand, der er omfattet af den relevante TAC.

Artikel 17
Behandling af personoplysninger

I det omfang registreringerne i henhold til artikel 16, stk. 1, litra a), omfatter behandling af personoplysninger i den betydning, der er fastlagt i direktiv 95/46/EF, gælder direktivet for behandlingen af sådanne oplysninger.

Artikel 18
Tilbagetrækning af yderligere tildelinger

Når en medlemsstat konstaterer, at et fartøj, der deltager i afprøvning af fuldt dokumenteret fiskeri, ikke overholder betingelserne i artikel 16, trækker medlemsstaten omgående den yderligere tildeling, som det pågældende fartøj har fået, tilbage og udelukker fartøjet fra deltagelse i disse afprøvninger i resten af 2015.

Artikel 19
Videnskabelig gennemgang af udsmidsvurderinger

Kommissionen kan anmode enhver medlemsstat, der anvender dette kapitel, om at forelægge en vurdering af udsmiddet for hver type fartøj for et videnskabeligt rådgivende råd til fornyet gennemgang med henblik på at overvåge gennemførelsen af det krav, der er fastlagt i artikel 16, stk. 1, litra b), nr. i). Foreligger der ikke en vurdering, som bekræfter et sådant udsmid, træffer den pågældende medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kravet overholdes, og informerer Kommissionen herom.

KAPITEL III
Tilladelser til fiskeri i tredjelandes farvande

Artikel 20
Fiskeritilladelser

1. Det maksimale antal fiskeritilladelser, der kan udstedes til EU-fartøjer, der fisker i tredjelandes farvande, er fastsat i bilag III.

2. Hvis en medlemsstat i henhold til artikel 16, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1380/2013 overfører kvoter til en anden medlemsstat som led i en bytteaftale ("swap") i de fiskeriområder, der er nævnt i bilag III, skal overførslen ledsages af en overførsel af de relevante fiskeritilladelser og meddeles Kommissionen. Det samlede antal fiskeritilladelser for hvert fiskeriområde, jf. bilag III, må dog ikke overskrides.

KAPITEL IV
Fiskerimuligheder i regionale fiskeriforvaltningsorganisationers farvande

Artikel 21
Kvoteoverførsler og -udvekslinger

1. Hvis det i henhold til en regional fiskeriforvaltningsorganisations ("RFFO") regler er tilladt at foretage kvoteoverførsler eller -udvekslinger mellem kontraherende parter i RFFO'en, kan en medlemsstat ("den pågældende medlemsstat") drøfte dette med en kontraherende part i RFFO'en og udarbejde udkast til en påtænkt kvoteoverførsel eller -udveksling, hvis det er relevant.

2. Kommissionen kan, efter at have fået meddelelse herom fra den pågældende medlemsstat, godkende udkastet til den påtænkte kvoteoverførsel eller -udveksling, som medlemsstaten har drøftet med den pågældende kontraherende part i RFFO'en. Herefter giver Kommissionen uden unødig forsinkelse den relevante kontraherende part i RFFO'en meddelelse om godkendelsen af at være bundet af en sådan kvoteoverførsel eller -udveksling. Kommissionen giver herefter RFFO'ens sekretariat meddelelse om den aftalte kvoteoverførsel eller -udveksling i henhold til den pågældende organisations regler.

3. Kommissionen oplyser medlemsstaterne om den aftalte kvoteoverførsel eller -udveksling.

4. De fiskerimuligheder, der er modtaget fra eller overført til den relevante kontraherende part i RFFO'en i forbindelse med kvoteoverførslen eller -udvekslingen, anses for at være kvoter, der er tildelt til eller fratrukket tildelingen til den pågældende medlemsstat fra det tidspunkt, hvor kvoteoverførslen eller -udvekslingen får virkning i overensstemmelse med betingelserne i aftalen med den relevante kontraherende part i RFFO'en eller i henhold til reglerne i den relevante RFFO, alt efter hvad der er relevant. En sådan tildeling må ikke ændre den bestående fordelingsnøgle for fordeling af fiskerimuligheder blandt medlemsstaterne i overensstemmelse med princippet om relativ stabilitet i fiskeriet.

AFDELING 1
ICCAT-KONVENTIONSOMRÅDET

Artikel 22
Begrænsninger af fiskeri-, opdræts- og opfedningskapaciteten for almindelig tun

1. Antallet af EU-stangfartøjer og -dørgefartøjer med tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun på mellem 8kg/75 cm og 30kg/115 cm i det østlige Atlanterhav begrænses som fastsat i punkt 1 i bilag IV.

2. Antallet af EU-stangfartøjer og dørgefartøjer til kystnært fiskeri med tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun på mellem 8kg/75 cm og 30kg/115 cm i det østlige Atlanterhav begrænses som fastsat i punkt 2 i bilag IV.

3. Antallet af EU-fartøjer, der fisker aktivt efter almindelig tun på mellem 8kg/75 cm og 30kg/115 cm i Adriaterhavet til opdrætsformål, begrænses som fastsat i punkt 3 i bilag IV.

4. Antallet af fiskerfartøjer og den dertil svarende samlede bruttotonnage med tilladelse til at fiske efter, opbevare om bord, omlade, transportere eller lande almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet begrænses som fastsat i punkt 4 i bilag IV.

5. Antallet af faststående tunfiskenet, der anvendes i fiskeriet efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, begrænses som fastsat i punkt 5 i bilag IV.

6. Tunopdræts- og -opfedningskapaciteten og det maksimale input af fanget vild almindelig tun til akvakulturbrugene i det østlige Atlanterhav og Middelhavet begrænses som fastsat i punkt 6 i bilag IV.

Artikel 23
Fritids- og sportsfiskeri

Medlemsstaterne afsætter en særlig kvote for almindelig tun til fritids- og sportsfiskeri fra de kvoter, de tildeles i henhold til bilag ID.

Artikel 24
Hajer

1. Opbevaring om bord, omladning eller landing af dele af eller hele kroppe af arten storøjet rævehaj (*Alopias superciliosus*) i enhver form for fiskeri er forbudt.

2. Det er forbudt at drive direkte fiskeri efter rævehajarter af slægten *Alopias*.

3. Opbevaring om bord, omladning eller landing af dele af eller hele kroppe af arten hammerhaj af familien *Sphyrnidae* (undtagen *Sphyrna tiburo*) i forbindelse med fiskerier i ICCAT-konventionsområdet er forbudt.

4. Opbevaring om bord, omladning eller landing af dele af eller hele kroppe af arten hvidtippet haj (Carcharhinus longimanus) i enhver form for fiskeri er forbudt.

5. Opbevaring om bord af arten silkehaj (*Carcharhinus falciformis*) i enhver form for fiskeri er forbudt.

AFDELING 2
CCAMLR-KONVENTIONSOMRÅDET

Artikel 25
Forbud og fangstbegrænsninger

1. Direkte fiskeri efter de arter, der er anført i bilag V, del A, er forbudt i de områder og perioder, der er anført i samme bilag.

2. For forsøgsfiskeri gælder de TAC'er og bifangstbegrænsninger, der er fastsat i bilag V, del B, i de underområder, som er anført i samme del.

Artikel 26
Forsøgsfiskeri

1. Kun de medlemsstater, der er medlemmer af CCAMLR, kan deltage i forsøgsfiskeri med langline efter Dissostichus spp. i FAO-underområde 88.1 og 88.2 og i afsnit 58.4.1, 58.4.2 og 58.4.3a uden for områder henhørende under national jurisdiktion i fangståret 2015. Hvis en sådan medlemsstat agter at deltage i sådant fiskeri, skal den underrette CCAMLR's sekretariat, jf. artikel 7 og 7a i forordning (EF) nr. 601/2004, og under alle omstændigheder senest den 1. juni 2015.

2. Hvad angår FAO-underområde 88.1 og 88.2 og afsnit 58.4.1, 58.4.2 og 58.4.3a, er de samlede TAC'er og bifangstbegrænsninger pr. underområde og afsnit og deres fordeling på små forskningsfelter (SSRU) i hver af disse fastsat i del B i bilag V. Fiskeriet i et givet SSRU skal ophøre, når den rapporterede fangst når op på den specificerede TAC, og det pågældende SSRU lukkes derefter for fiskeri i resten af fangståret.

3. Fiskeriet skal foregå over så stort et geografisk og batymetrisk område som muligt for at få de nødvendige oplysninger til bestemmelse af fiskeripotentialet og for at undgå overkoncentration af fangst og fiskeriindsats. I FAO-underområde 88.1 og 88.2 og i afsnit 58.4.1, 58.4.2 og 58.4.3a er det dog forbudt at fiske på mindre end 550 meters dybde.

Artikel 27
Fiskeri efter lyskrebs i fangståret 2015/16

1. Kun de medlemsstater, der er medlemmer af CCAMLR, må fiske efter lyskrebs (*Euphausia superba*) i CCAMLR-konventionsområdet i fangståret 2015/16. Hvis en sådan medlemsstat agter at fiske efter antarktisk lyskrebs i CCAMLR-konventionsområdet, underretter den senest den 1. juni 2014 CCAMLR's sekretariat, jf. artikel 5a i forordning (EF) nr. 601/2004, og Kommissionen, ved anvendelse af formularen i nærværende forordnings bilag V, del C, om sin hensigt om at fiske efter antarktisk lyskrebs.

2. Den hensigtserklæring, der er omhandlet i stk. 1, skal for hvert fartøj, som medlemsstaten giver tilladelse til at deltage i lyskrebsfiskeriet, indeholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 601/2004.

3. En medlemsstat, der har til hensigt at fiske efter antarktisk lyskrebs i CCAMLR-konventionsområdet, meddeler kun sin hensigt herom for fartøjer med tilladelse, som enten fører dens flag på det tidspunkt, hvor den fremsender underretningen, eller som fører en anden CCAMLR-medlemsstats flag, og som på tidspunktet for fiskeriet forventes at føre den pågældende medlemsstats flag.

4. Medlemsstaterne kan give andre fartøjer end dem, der er anmeldt til CCAMLR's sekretariat, tilladelse til at deltage i lyskrebsfiskeri i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, 2 og 3, hvis det anmeldte fartøj er forhindret i at deltage af legitime driftsmæssige årsager eller som følge af force majeure. I sådanne tilfælde skal de berørte medlemsstater straks underrette CCAMLR's sekretariat og Kommissionen herom, og fremsende:

   a) alle oplysninger om det (de) påtænkte erstatningsfartøj(er), herunder de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 601/2004

   b) en udførlig redegørelse for årsagerne til udskiftningen, herunder eventuel relevant dokumentation eller relevante henvisninger.

5. Medlemsstaterne må ikke give et fartøj, der er opført på en af CCAMLR's lister over fartøjer, der har udøvet ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fartøjslister), tilladelse til at deltage i lyskrebsfiskeri.

AFDELING 3
IOTC-KONVENTIONSOMRÅDET

Artikel 28
Begrænsning af fiskerikapaciteten for fartøjer, der fisker i IOTC-konventionsområdet

1. Det maksimale antal EU-fartøjer, der må fiske efter tropisk tunfisk i IOTC-konventionsområdet, og den tilsvarende bruttotonnagekapacitet fastsættes i punkt 1 i bilag VI.

2. Det maksimale antal EU-fartøjer, der må fiske efter sværdfisk (*Xiphias gladius*) og hvid tun (*Thunnus alalunga*) i IOTC-konventionsområdet, og den tilsvarende bruttotonnagekapacitet fastsættes i punkt 2 i bilag VI.

3. Medlemsstaterne kan omfordele de fartøjer, der er udpeget til et af de i stk. 1 og 2 omhandlede to typer fiskeri, til det andet fiskeri, forudsat at de over for Kommissionen kan godtgøre, at ændringen ikke fører til øget fiskeriindsats for de berørte fiskebestande.

4. Medlemsstaterne sørger for, når der foreslås overførsel af kapacitet til deres flåde, at fartøjer, der skal overføres, er opført i IOTC's fartøjsregister eller i andre regionale tunfiskeriorganisationers fartøjsregistre. Desuden er det ikke tilladt at overføre fartøjer, der er opført på en regional fiskeriforvaltningsorganisations liste over fartøjer, der har udøvet IUU-fiskeri (IUU-fartøjer).

5. For at tage hensyn til gennemførelsen af de udviklingsplaner, der er forelagt IOTC, må medlemsstaterne kun øge deres fiskerikapacitet ud over de i stk. 1 og 2 nævnte begrænsninger inden for de grænser, der er fastsat i disse planer.

Artikel 29
Hajer

1. Opbevaring om bord, omladning eller landing af dele af eller hele kroppe af rævehajer af alle arter af familien *Alopiidae* i enhver form for fiskeri er forbudt.

2. Opbevaring om bord, omladning eller landing af dele af eller hele kroppe af hvidtippet haj (*Carcharhinus longimanus*) i enhver form for fiskeri er forbudt, undtagen for fartøjer med en længde overalt på under 24 m, der udelukkende fisker inden for den eksklusive økonomiske zone (EØZ), som tilhører den medlemsstat, hvis flag de fører, og på den betingelse, at fangsten udelukkende er beregnet til lokalt forbrug.

3. Når de arter, der er omhandlet i stk. 1 og 2, fanges utilsigtet, må de ikke skades. Fangster skal straks genudsættes.

AFDELING 4
SPRFMO-KONVENTIONSOMRÅDET

Artikel 30
Pelagisk fiskeri – kapacitetsbegrænsning

Medlemsstater, der aktivt har udøvet pelagisk fiskeri i SPRFMO-konventionsområdet i 2007, 2008 eller 2009, skal begrænse den samlede bruttotonnage for fartøjer, der fører deres flag, og som fisker efter pelagiske bestande i 2015 til den samlede bruttotonnage på EU-niveau på 78 600 tons i det pågældende område.

Artikel 31
Pelagisk fiskeri– TAC'er

1. Kun de medlemsstater, der aktivt har udøvet pelagisk fiskeri i SPRFMO-konventionsområdet i 2007, 2008 eller 2009, som omhandlet i artikel 30, må fiske efter pelagiske bestande i det pågældende område i overensstemmelse med de TAC'er, der er fastsat i bilag IJ.

2. De fiskerimuligheder, som er fastsat i bilag IJ, må kun udnyttes på betingelse af, at medlemsstaterne senest den femte dag i den følgende måned sender listen over fartøjer, som fisker aktivt eller deltager i omladning i SPRFMO-konventionsområdet, oplysninger fra fartøjsovervågningssystemer (FOS), månedlige fangstrapporter, og, hvor det er muligt, oplysninger om havneanløb til Kommissionen med henblik på videresendelse til SPRFMO-sekretariatet.

Artikel 32
Bundfiskeri

Medlemsstater, der kan dokumentere en bundfiskeriindsats eller fangster af bundfisk i SPRFMO-konventionsområdet i perioden fra den 1. januar 2002 til den 31. december 2006, skal begrænse deres bundfiskeriindsats eller fangster af bundfisk i SPRFMO-konventionsområdet til de dele af konventionsområdet, hvor bundfiskeri har fundet sted i nævnte periode, og til et niveau, der ikke overstiger de årlige gennemsnitlige fangstmængder eller indsatsparametre for perioden den 1. januar 2002 til den 31. december 2006.

AFDELING 5
IATTC-KONVENTIONSOMRÅDET

Artikel 33
Fiskeri med notfartøjer

1. Fiskeri med notfartøjer efter gulfinnet tun (*Thunnus albacares*), storøjet tun (*Thunnus obesus*) og bugstribet bonit (*Katsuwonus pelamis*) er forbudt:

   a) fra den 29. juli til den 28. september 2015 eller fra den 18. november 2015 til den 18. januar 2016 i det område, der afgrænses af en linje gennem følgende skæringspunkter:

      – de amerikanske stillehavskystlinjer

      – længdegrad 150°V

      – breddegrad 40°N

      – breddegrad 40°S

   b) fra den 29. september til den 29. oktober 2015 i det område, der afgrænses af en linje gennem følgende skæringspunkter:

      – længdegrad 96°V

      – længdegrad 110°V

      – breddegrad 4°N

      – breddegrad 3°S.

2. De berørte medlemsstater skal inden den 1. april 2015 meddele Kommissionen, hvilken af de i stk. 1 omhandlede lukningsperioder de vælger. Alle notfartøjer fra de berørte medlemsstater indstiller notfiskeriet i det område, der er defineret i stk. 1, i den valgte periode.

3. Notfartøjer, der fisker efter tun i IATTC-konventionsområdet, skal beholde om bord og lande eller omlade hele fangsten af gulfinnet tun, storøjet tun og bugstribet bonit.

4. Stk. 3 finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

   a) hvis fiskene af andre årsager end størrelsesmæssige årsager anses for uegnede til konsum, eller

   b) hvis der under det sidste sæt på en fangstrejse måske ikke er nok plads til at beholde al tun, der fanges i det pågældende sæt, om bord.

Artikel 34
Forbud mod fiskeri efter hvidtippet haj

1. Det er forbudt at fiske efter arten hvidtippet haj (*Carcharhinus longimanus*) i IATTC-konventionsområdet og at opbevare om bord, omlade, lagre, udbyde til salg, sælge eller lande dele af eller hele kroppe af arten hvidtippet haj i det pågældende område.

2. Når de arter, der er omhandlet i stk. 1, fanges utilsigtet, må de ikke skades. Individer af denne art skal straks genudsættes af fartøjets befragter, som også:

   a) registrerer antallet af genudsætninger med angivelse af status (død eller levende)

b) rapporterer oplysningerne i litra a) til den medlemsstat, hvor vedkommende er hjemmehørende. Medlemsstaterne sender de oplysninger, der er indsamlet i løbet af det foregående år, til Kommissionen senest den 31. januar i det år, hvor denne forordning træder i kraft.

AFDELING 6
SEAFO-KONVENTIONSOMRÅDET

Artikel 35
Forbud mod fiskeri efter dybvandshajer

Direkte fiskeri efter følgende dybvandshajer i SEAFO-konventionsområdet er forbudt:

– rokker (*Rajidae*)

– almindelig pighaj (*Squalus acanthias*)

– større glat lanternehaj (*Etmopterus bigelowi*)

– korthalet lanternehaj (*Etmopterus brachyurus*)

– lyshaj (*Etmopterus princeps*)

– glat lanternehaj (*Etmopterus pusillus*)

– spøgelseskattehaj (*Apristurus manis*)

– fløjlshaj (*Scymnodon squamulosus*)

– dybvandshajer af overordenen *Selachimorpha*.

AFDELING 7
WCPFC-KONVENTIONSOMRÅDET

Artikel 36

Begrænsninger for fiskeriet efter storøjet tun, gulfinnet tun, bugstribet bonit og sydlig hvid tun

1. Medlemsstaterne sikrer, at det antal fiskedage, som tildeles notfartøjer, der fisker efter storøjet tun (*Thunnus obesus*), gulfinnet tun (*Thunnus albacares*) og bugstribet bonit (*Katsuwonus pelamis*) i den del af WCPFC-konventionsområdet, der ligger i højsøområdet mellem 20°N og 20°S, ikke overstiger 403 dage.

2. EU-fartøjer må ikke fiske efter sydlig hvid tun (*Thunnus alalunga*) in WCPFC-konventionsområdet syd for 20°S.

Artikel 37

Lukket område for FAD-fiskeri

1. I den del af WCPFC-konventionsområdet, der ligger mellem 20°N og 20°S, er det forbudt for notfartøjer at fiske med indretninger, der tiltrækker fisk (FAD), mellem kl. 00.00 den 1. juli 2015 og kl. 24.00 den 31. oktober 2015. I denne periode må et notfartøj kun fiske i nævnte del af WCPFC-konventionsområdet, hvis det har en observatør om bord, som kan overvåge, at fartøjet ikke på noget tidspunkt:

   a) benytter eller betjener FAD eller dertil knyttet elektronisk udstyr

b) fisker efter stimer i forbindelse med FAD.

2. Alle notfartøjer, der fisker i den del af WCPFC-konventionsområdet, der er omhandlet i stk. 1, skal beholde hele fangsten af storøjet tun, gulfinnet tun og bugstribet bonit om bord og lande eller omlade den.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

a) i det sidste sæt på en fangstrejse, hvis fartøjet ikke har plads nok tilbage til at opbevare alle fiskene

b) hvis fiskene af andre årsager end størrelsesmæssige årsager er uegnede til konsum, eller

c) hvis der opstår en alvorlig driftsforstyrrelse i fryseanlægget.

Artikel 38
Overlapning mellem IATTC- og WCPFC-områderne

1. Fartøjer, der udelukkende er opført i WCPFC's register, anvender de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 34 til 38, ved fiskeri i det område, hvor IATTC- og WCPFC-områderne overlapper hinanden som defineret i artikel 4, litra p).

2. Fartøjer, der er opført i både WCPFC's register og IATTC's register, og fartøjer, der udelukkende er opført i IATTC's register, anvender de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 33, stk. 1, litra a), artikel 33, stk. 2 - 4, og artikel 34 ved fiskeri i det område, hvor IATTC- og WCPFC-områderne overlapper hinanden som defineret i artikel 4, litra p).

Artikel 39

Begrænsning af antallet af EU-fartøjer med tilladelse til at fiske efter sværdfisk

Det maksimale antal EU-fartøjer, der må fiske efter sværdfisk (*Xiphias gladius*) i områder syd for 20°S i WCPFC-konventionsområdet, er anført i bilag VII.

Artikel 40

Silkehaj og hvidtippet haj

1. Opbevaring om bord, omladning, opbevaring eller landing af dele af eller hele kroppe af følgende arter er forbudt i WCPFC-konventionsområdet.

   a) silkehaj (*Carcharhinus falciformis*)

   b) hvidtippet haj (*Carcharhinus longimanus*).

2. Når de arter, der er omhandlet i stk. 1, fanges utilsigtet, må de ikke skades. Fangster skal straks genudsættes.

AFDELING 8
BERINGSHAVET

Artikel 41

Forbud mod fiskeri i Beringshavets højsøområde

Det er forbudt at fiske efter sej (*Theragra chalcogramma*) i Beringshavets højsøområde.

AFSNIT III
FISKERIMULIGHEDER FOR TREDJELANDSFARTØJER, DER FISKER I EU-FARVANDE

Artikel 42
TAC'er

Fiskerfartøjer, der sejler under norsk flag, og fiskerfartøjer, der er registreret på Færøerne, kan tage fangster i EU-farvande inden for de i bilag I til denne forordning fastsatte TAC'er og under overholdelse af betingelserne i denne forordning og i kapitel III i forordning (EF) nr. 1006/2008.

Artikel 43
Fiskeritilladelser

Det maksimale antal fiskeritilladelser til tredjelandsfartøjer, der fisker i EU-farvande, er fastsat i bilag VIII.

Artikel 44
Betingelser for landing af fangster og bifangster

Betingelserne i artikel 7 gælder for fangster og bifangster taget af tredjelandsfartøjer i henhold til de tilladelser, der er omhandlet i artikel 43.

Artikel 45
Forbud

1. Det er forbudt for tredjelandsfartøjer at fiske efter, opbevare om bord, omlade eller lande følgende arter:

   a) tærbe (*Amblyraja radiata*) i EU-farvande i ICES-afsnit IIa, IIIa og VIId og ICES-underområde IV

   b) brugde (*Cetorhinus maximus*) og stor hvid haj (*Carcharodon carcharias*) i EU-farvande

   c) skade (*Dipturus batis*)-artskomplekset (*Dipturus* cf. *flossada* og *Dipturus* cf. *intermedia*) i EU-farvande i ICES-afsnit IIa og i ICES-underområde III, IV, VI, VII, VIII, IX og X

   d) almindelig gråhaj (*Galeorhinus galeus*), chokoladehaj (Dalatias licha), næbhaj (Deania calcea), brun pighaj (Centrophorus squamosus), lyshaj (Etmopterus princeps), glat lanternehaj (Etmopterus pusillus) og portugisisk fløjlshaj (Centroscymnus coelolepis) i EU-farvande i ICES-afsnit IIa og ICES-underområde I, IV, V, VI, VII, VIII, XII og XIV

   e) chokoladehaj (*Dalatias licha*), næbhaj (*Deania calcea*), brun pighaj *(Centrophorus squamosus*), lyshaj (*Etmopterus princeps*) og portugisisk fløjlshaj (*Centroscymnus coelolepis*) i EU-farvande i ICES-afsnit IIa og ICES-underområde I, IV og XIV

   f) sildehaj (*Lamna nasus*) i EU-farvande

   g) almindelig djævlerokke (*Manta birostris*) i EU-farvande.

   h) sømrokke (*Raja clavata*) i EU-farvande i ICES-afsnit IIIa

   i) sortbuget rokke (*Raja (Dipturus) nidarosiensis*) i EU-farvande i ICES-afsnit VIa, VIb, VIIa, VIIb, VIIc, VIIe, VIIf, VIIg, VIIh og VIIk

   j) broget rokke (*Raja undulata*) i EU-farvande i ICES-underområde VI, IX og X og spidsrokke (*Raja alba*) i EU-farvande i ICES-underområde VI, VII, VIII, IX og X

   k) guitarfiskarter (*Rhinobatidae*) i EU-farvande i ICES-underområde I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X og XII

   l) pighaj (*Squalus acanthias*) i EU-farvande i ICES-afsnit IIa og ICES-underområde I, IV, V, VI, VII, VIII, XII og XIV

   m) havengel (*Squatina squatina*) i EU-farvande.

2. Når de arter, der er omhandlet i stk. 1, fanges utilsigtet, må de ikke skades. Fangster skal straks genudsættes.

AFSNIT IV
AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 46
Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Fiskeri og Akvakultur, der er nedsat ved forordning (EU) nr. 1380/2013. Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 47
Ophævelse

Rådets forordning (EU) nr. 779/2014 ophæves med virkning fra den 1. januar 2015.

Artikel 48

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2015.

Artikel 8 anvendes dog fra den 1. februar 2015.

De bestemmelser om fiskerimuligheder, der er fastsat i artikel 24, 25 og 26 og bilag IE og V for CCAMLR-konventionsområdet, finder anvendelse fra de deri fastsatte datoer.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formand